

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца Веселин Мрдак,
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић,
- сви оптужени,
- и браниоци адвокати: Звонимир Здравковић бранилац опт.Љубана Деветака, Бранкица Мајкић бранилац опт.Милана Девчића, Игор Олујић бранилац опт.Милана Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт.Жељка Крњајића, Јасмина Живић бранилац опт. Дарка Перића, Бранко Лукић бранилац опт. Радована Влајковића, а који ће на овом претресу бранити и опт. Миодрага Димитријевића, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, а која ће на овом претресу бранити и опт.Александра Николаидиса, Слободан Живковић бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац опт.Зорана Косијера и Петронија Стевановића.

Није приступио адвокат Ђорђе Калањ бранилац опт. Јосиповића кога ће на овом претресу мењати адв. Бранко Лукић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 42 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК БОРИСАВ ПРЕБЕГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ако ми дозволите пре овог званичног почетка дела, неколико информација да добијем, ако могу. Немам на жалост транскрипт од јуче код себе, претпостављам да је први сет доказа писмених који сте прочитали везан за оно што смо већ преко документ камере гледали и што је био предмет извођења као доказа. Молила бих Вас да ми кажете да ли ће ови други писмени докази који су прочитани бити саставни део овог транскрипта или су они само пописани из списка и прочитани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви писмени докази су јуче прочитани, сви.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Знам, али да ли ће они бити саставни део овог транскрипта пошто просто предмет има хиљаде страна, да ли ће они бити ту уз њега или само се налазе по предмету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По предмету, не могу да их ја издвајам из списка.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Моја примедба је управо у следећем. Мислим да смо просто претрчали преко тих писмених доказа супротно ономе како закон то налаже, а налаже да се прочита. Документација је заиста потпуно јако обимна и захтевало би дане и дане да се читају али просто мислим да је требало од стране већа, то је моја примедба да макар присутни буду упознати како закон налаже са кратком садржином тих доказа који су прочитани. Наиме, јуче су прочитани рецимо, ја сам покушавала да водим евиденцију о свему томе, али заиста то је тако брзо ишло, прочитане су силне потврде територијалне одбране разних ствари, прочитана је силна медицинска документација и за учеснике у поступку, прочитане су разне ствари о којима заиста немамо никакву просто представу да сте бар нам укратко само изложили садржину истих. Тако да бих ја то ставила просто као примедбу своју на извођење тог писменог дела доказа и замолила Вас ако можемо и ако имамо времена да се укратко са Ваше стране упознамо о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писарница ради сваки дан, можете да се упознате.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јесмо судија, али просто у складу са поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Толико има писмених доказа да би једно десет дана нам требало да Вас ја упознајем с писменим доказима. Посебно те потврде што причате и медицинску документацију, ово је већ други пут како идемо са тим, ако се до сада нисте упознали па ја не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Други пута не знам судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, прочитане су и потврде и медицинска документација и прошли пут приказано преко документ камере.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Спомиње се медицинска документација из 2008., 2009. мислим свежи су датуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда из 2009., не, али цео предмет је у писарници можете увек да се упознате са тим. Изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Просто мислим да није у складу са законским прописима, ето то је.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добар дан. Могу ли ја да седнем? Рањен сам, не могу да стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Сведок Борисав Пребег?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Ваши лични подаци од оца Ивана, пензионер, Ваљево, Владике Николаја 43/1?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, промењена адреса село Белић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село, како?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Село Белић, Ваљево село Белић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени 1952. године?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Са личним подацима као на записнику из истраге од
03.08.2007 године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пребег.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству, ја ћу Вам прочитати која су лица у питању, Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петроније Стевановић, Александар Николајидис?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у сродству, ни у завади?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не, не.

Са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се кривични поступак против ових четрнаест лица, које сам Вам сада прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе су дешавања у месту Ловас октобар, новембар месец 1991. године, напад на Ловас, противзаконито затварање, мучење, телесно повређивање цивила и догађаји на минском пољу и исход целе ове оптужнице је 69 страдалих мештана хрватске националности. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега тога познато. Изволите.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја сам дао и једном изјаву и остајем при томе. Је ли треба поново то да поновим све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте због јавности овог претреса у вези онога што је Вама познато, кад сте Ви тамо дошли, с ким сте дошли, којим формацијама сте припадали, све што знате.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Припадао сам ТО. Дошли смо из села Чаковаца у Ловас, пошто сам претходне ноћи био целу ноћ на стражи од шест до шест, отишао сам у школу у Ловасу где смо били смештени да спавам. Неко је дошао по мене и звао ме да идем да ме тражи капетан Дарко и за мном је пошло још двојица војника. Дошли смо тамо, био је Љубан Деветак, како се зове, били су добровољци тзв. четници «Душана Силног» и обратио ми се Дарко капетан, пошто ми је име Пребег Борисав, а надимак ми је Кира и сви ме тако знају као Кира, рекао ми је «Киро, ти ноћас чуваш ове људе, да се понашаш ти и ти људи твоји фер и коректно према њима и ево ти ове четири кутије цигара да им даш да пуше ноћас, ево ти двојица добровољаца», једнога су звали Марко, а један је млад дечко био плав, коме не сећам се име, «они ће каже кувати кафу, чајеве и сендвиче, ко хоће малу нужду десно у ћошак, ко хоће велику нужду лево у ћошак, не смете да их пипнете», нећемо их ни пипнути капетане. Окренули су се и отишли. Остали смо ми ту целу ноћ, после једно два, три сата сам питао хоћете цигаре, они ћуте, што људи се не јављате, хоћете цигарете, ћуте, не сме нико ништа да проговори. Ја узмем кутију цигара и бацим, дам им, они су узели, пушили. Марко тај што су га звали је изашао из кухиње, иза леђа ми је кухиња била, и отишао је у леви ћошак где су седели на клупама и одвео је једнога у неку, метална врата, не знам шта је тамо било, одвео је унутра и враћа се, тај што се враћа видим ја да је он тучен, да је поломљен. Другога, трећега, реко Марко дођи овамо, шта радиш, да извинете каже «Којим?», ајде реко Марко улази реко унутра да те моје очи реко нису виделе овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули ово што сте рекли.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао Марко?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: «Којим», по именице мајку, ајде реко Марко улази унутра и да те моје очи реко нису виделе. «ОК, каже брате», ушао је унутра, после десет минута изашао поново, каже «пусти ме каже молим те да иде», чујеш шта ти кажем Марко бре склони се, немој моје очи да те виде овде више. Ушао је и више није излазио до ујутру. Дали су ми значи цигаре, понудио сам им то што сам рекао, велику нужду, малу нужду, неки су хтели, неки нису, попушили су те цигаре. Ујутру се отвара капија. Први улази Деветак,

за њим једно можда десет, петнаест тих добровољаца, за њим улази Дарко унутра и одма тај Деветак је отишао лево, ја мислим да је то портирница, кућица мала, отишао унутра са неким списком и почео је да чита, ови добровољци су почели редом да иду да туку на клупама њих како седе. У томе је изашао Дарко капетан напоље, реко Дарко јесам ли ја слободан, каже «јеси», и он је прошао поред мене и изашао на улицу. Међутим ја чујем кад неко јаукну. Ја погледах тзв. четник Петроније носи нож у руци, пушку, иде бепа редом бије, набија нож где стигне, и одозго иде мени овамо до капије и човек седи, тај Хрват, дебело месо му преко клупе виси овако, он приђе и љуљну му нож у дебело месо, реко «идиоте један, шта то реко радиш, шта радиш мајмунчино једна». Он нож на мене заману, како заману ја подигнем њему пушку овако, «еј каже брате, у реду, у реду, у реду». У томе сам се ја окренуо и отишао да спавам. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још нешто?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нема ништа више, отишао сам на спавање и ето. Е после сам чуо да су наведени шта је било, побијени, тукли, шта су радили, да су отишли на минско поље, прича војска између себе. То сам чуо тек увече и ето. Сутрадан смо најурени ја мислим са ратишта, покупљени у аутобусе и за Ваљево. Толико од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад ће тужилац да Вам поставља питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате доба дана и евентуално датума кад сте стигли у Ловас?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па то је било предвече, а сати колико је било ни датума се не сећам, верујте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете тај Ваш долазак у Ловас временски одредити према догађањима наредног дана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како временски, не разумем?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете временски Ваш долазак у Ловас.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Колико је сати било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него дан, за даном да ли можете то ваше време кад кажете да сте стигли пред вече у Ловас.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Пред вече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одредити у односу на наредни дан кад говорите шта се дешавало ујутру следећег дана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: На наредни дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли сте дошли онога дана кад сте стражарили или неког другог дана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Онога дана кад сам стражарио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У задрузи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, да. Не, не, у Чаковцима, у Чаковцима сам био на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли сте тог дана кад сте послати на стражу ту у задругу.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте причали, да ли сте тог дана дошли у Ловас или неког другог дана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Тог, тог, тог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате у ком воду и одељењу сте били те Ваше јединице?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко Вам је био непосредно старшина?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Сећам се, Влајковић Радован.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази сте приликом саслушања између осталог рекли да не можете да се сетите да је по Вас дошао или Влајковић или Јосиповић, да ли сте их познавали од раније једног и другог?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам, нисам их познавао од раније. Упознао сам их тад кад сам дошао у јединицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сад можете да се сетите ко је то дошао да Вам кажем да Вас тражи капетан?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим, часна реч. Не могу, ја сам био дремован, спавао, пробудили ме, ко ме пробудио не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Подсећам Вас да сте у истрази помињали или Влајковић или Јосиповић, да ли и даље остајете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да гарантујем, не могу, не знам, грех би био да кажем нешто оно што не знам, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та два војника која су отишла са Вама.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко их је одабрао и по ком, како су они кренули са Вама? Да ли сте их Ви одабрали или неко од тих Ваших старшина?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Неко ко је дошао по нас да нас води, тај је одабрао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ту двојицу познавали у јединици док сте били?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Једнога сам познавао, једнога сам познавао, онога другог нисам познавао, јер они су се сви знали између себе, а ја сам у ту јединицу дошао добровољно. Они су већ пре мене били ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су та двојица били из истог вода као и Ви?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, не могу ни то да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У дворишту задруге ту ноћ.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим Вас, да ли је још неко био кога Ви нисте познавали? Поменули сте овог Марка, да ли је још неко од неких других био?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нико, био је Марко и тај дечко плави и нас тројица што смо чували њих, е то је било целу ноћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту било неко, неки митраљез или неко, постављен на неком месту у том дворишту?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, ја сам имао пушку и сваки од нас је имао пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То знам, него да ли је био негде постављен митраљез?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не, не. Нисам га видео, није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у току ноћи док сте Ви били ту да ли је још неко долазио, да ли је било неког разговора са тим људима ту?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неког пописивања?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не. Нико, оставили нас, издата команда, затворена капија, до виђења, и ми смо остали унутра са њима. Значи нас тројица и ти двојица добровољаца што су требали да нам кувају кафу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том дворишту јесте Ви били на одређеном месту или сте се кретали по дворишту?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нема кретања, како да се кретам ја, откуд ја знам да ли ће он отуда да скочи на мене. Ја сам седео овде, овако сам седео и ту је зид, ово је кухиња, а они су пређани на клупама и гледам их у очи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали неког од војника из пратње Дарка Перића, по имену, по надимку?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам, оно што сам знао, знали се између себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато неко лице из Вашег окружења војника по надимку Боксер?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Познато ми је, познато ми је то. Тај Боксер ми је познато. То ми је познато, ја мислим да је он и боксовао у Ваљевоу за «Металац» Ваљево, чини ми се, нисам сигуран, али мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га виђали те ноћи или следећег јутра?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Те ноћи није био, те ноћи није био, а следећег јутра не могу да се сетим, не могу да се сетим јер ту је одма ушла, ово што сам рекао мало пре, ушли унутра, гужва се она створила, гунгула, почело то јаукање, туча, тако да нисам више ни гледао ко улази, ко излази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да процените отприлике колико је било тих цивила у том дворишту задруге?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У том дворишту? Преко тридесет, а можда и до тридесет, не знам, нисам бројао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре у Вашем сведочењу, ако се ја не варам, Ви први пут помињете тог Деветака.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да је он, да ли сте га од раније познавали, да ли Вам је неко рекао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па то је тај Деветак што сам га познао, што сам гледао «Инсајдер», два пута који је пуштан и познао сам га и зато сам мало пре рекао Деветак. Значи са телевизије сам га познао јер сам гледао ту «Инсајдер» емисију и зато сам и рекао Деветак, а иначе тад га нисам ни знао ни ко је, ни шта је. Знао сам га по том списку да чита тај списак, да носа, који списак, које име он прочита ови добровољци туку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Описали сте једног крупног.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је дошао ујутру како сте рекли, кад је, је ли отворена велика или мала капија?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Мала, мала је била ујутру отворена кад су дошли, е после једно можда сат, тако колико сам ја остао, једно сат, је се отворила широм капија, ко је отворио широм, то је могло све да се гледа и са улице шта се ради унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли нам рећи када почиње та туча тих цивила у односу на долазак Дарка и Деветака?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па после њиховог доласка једно шта знам, петнаест, двадесет минута, а добровољци су одмах се раширили по њима, одмах се раширили и почело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било тих?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добровољаца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па било је можда једно не знам тачно цифру али било је једно преко петнаест или до петнаест или преко петнаест, нисам бројао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тај простор кад су они дошли ушао неко и од Ваших колега војника из Ваше јединице?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није, тек су после почели да пристижу јер сам сазнао, јер су чули каже да, шта се ради овамо и они су стајали на улици и вирили и гледали, тад кад се отворила. Ја мислим можда су и они отворили ту капију ту велику и онда су гледали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је био Дарко Перић кад се то догађало са тим малтретирањем?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Он је био ту једно сат и тада је он наишао и ја сам га питао «господине капетане, друже, тад је било друже, јесам ли ја слободан», он каже «Киро слободан си», и тада сам ја отишао и он је изашао напоље, где је он отишао ја немам појма, на улицу је значи изашао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, да ли је он био једног тренутка присутан кад су ти цивили ту физички малтретирани?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Био је, био је. Био је унутра тамо у кухињи, а они су малтретирани напољу. Они су напољу малтретирани, а Дарко и овај Деветак они су тамо били унутра у кухињи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте евентуално приметили, да ли је у то време тог малтретирања неко некога од тих цивила одводио у неке тамо друге просторије у неки други простор?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Увођени су у кухињу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта се догађало у тој кухињи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, не знам, јер сам био на капији и гледао шта раде ови добровољци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Споменули сте да сте видели Петронија шта ради.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесам га видео, одлично сам га и запамтио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тад сазнали да је он Петроније или касније?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: После, после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То после, кад?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: После можда пред вече, кад сам устао, кад сам се пробудио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте видели ове Ваше колеге војнике да пристижу ту пред задругу, можете ли Ви проценити колико их је било?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па шта знам, нисам се окретао иза леђа да видим колико их је, гледао сам тамо напред шта се дешава, можда је било једно до десет, петнаест војника онако извирују, гледају. Један војник је баш пао у несвест кад је Петроније ударио ножем човека у дебело месо, ја сам се окренуо и подигао га, али не могу да се сетим који је тај војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте међу тим војницима видели неке од Ваших старешина изузев Перића?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви отишли са тог места на спавање пре него што су ти цивили изашли напоље?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, да, да, нисам ја ту био много, ја сам ту био једно сат времена и кад сам видео шта се ради, дешава, ја сам се окренуо и отишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После подне кад се све то издешавало чули сте причало се.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Причало се у војсци, војска прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити тога шта се то причало, шта се то догађало после?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Поубијани каже они што су их Киро ноћас чувао, наведени на минско поље, поубијани и ето, нека им је лака земља, џабе смо их чували и цвокотали реко целу ноћ и две ноћи нисам ни спавао, и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било приче о томе ко то уради, како уради?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није то нико, нико ништа, једино што хвале, највише хвале Петронија тога што је пробао и мени да набије нож у стомак. Њега су највише хвалили, тај је каже најхрабрији био, центлмен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали представу где се то догодило, како су побијени ти цивили?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Немам појма, како ћу ја знати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тим причама, у причама, говоримо о томе шта сте чули.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, шта ме је то интересовало, како ћу, шта, кога ја да питам, где је, шта, то су аброви, нити ме интересује. Војник каже оно, онај каже ово, онај каже ово, слушаш, најежиш се оно што си видео пре тога, код мене кући три ћерке у миру спавају, ово се дешава овамо. Мада и они нису били злато, ни ти Хрвати и они су, што смо ми њима радили, радили су и они нама, исто. И мени је отац Хрват, а мајка Српкиња, 18 месеци рата имам, од првог дана, рањен у Вуковару али све фер, часно и поштено, све фер, у борби, боље ја њега него он мене, а овога доведеш и малтретираш и тучеш то треба терати у луду кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Представите се само.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ко сте Ви?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ја сам адвокат Здравковић, бранилац опт.Љубана Деветака. Имам неколико питања за Вас.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Изволите.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ви сте већ једном давали исказ пред истражним судијом овог суда овде у Београду. Исказ има неколико страница и Ви ни једном не помињете Љубана Деветака, то је било 2007. године, одакле сада се сећате да је био Деветак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па рекао сам мало пре, рекао сам мало пре одакле ми, зато што сам га видео на телевизији да је то тај Љубан Деветак, а тад га нисам знао да је то Љубан.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, овде Вас судија пита јесте ли видели неког од цивила, локалних Срба?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није он био у цивилу, он је био у униформи.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта је, у каквој униформи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: СМБ униформа стара, што су некада резервисти носили и капа на глави и кожна торба му виси са десне стране и папири у руци, и улази први унутра господине.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како изгледа Љубан Деветак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како је изгледао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Висок, крупан човек.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Колико је крупан, је ли крупнији од мене?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Крупан, па шта ја знам, можда је тад и био такав, можда је био дебљи, ко да сам га ја баш.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Колико је висок по вашој процени, највише?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па можда је колико ја, а можда је и виши, шта знам, нисам ја њега много ту гледао јер нисам имао времена, он је ушао овако.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како знате да је Љубан Деветак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Овако је ушао, и ушао сад ту у ту портирницу, ту кућицу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И онда после 20 година сећате се да је то Деветак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Видео га на телевизији, по лику сам га познао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како је, је ли имао косу плаву, црну, тршаву?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Смеђ је ја мислим био.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Смеђ?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Овако можда као ја.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта је носио на глави, је ли имао неки чин?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Имао је капу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Какву капу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Капу ону војничку са звездом.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Зашто сте овде употребили израз тај Деветак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Тај Деветак, шта Вам то значи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како тај Деветак.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па рекли сте ушао је Дарко Перић и тај Деветак.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па шта знам, тај Деветак.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Знам, али зашто тај?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Можда сам требао да кажем нешто друго, тај Деветак, откуд знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А зашто сте рекли тај?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па шта знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми јесте по вашем сведочењу овде у вези ових догађаја, осим пред овим судом били давали изјаву било којим органима полиције војне, цивилне?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Органима безбедности?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не. Поводом овога?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Поводом овог догађаја?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Никад ништа нисте?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Никад ником ништа.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Нико Вас ништа није питао у вези овог ништа?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ника нико ништа до први пут овде, а ово је сада други пут.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Рекли сте, прво сте у овом исказу наравно, кажете да сте отишли код Перића, а сад сте додали да је био и Деветак, где сте тачно били код Перића?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како отишао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Кад сте отишли код капетана Перића, где се он налазио први пут кад су Вас одвели код њега?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Налазио се у задрузи.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Где у задрузи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У задрузи ту где су били ти Хрвати.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Знам, задруга има 20 хиљада хектара земље, реците где?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како где, капија, кухиња је ту овамо шта ја знам, велика зграда, асфалтирано унутра.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, па где њега затичете, на крову, на оџаку, подруму, кацеларији.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Кога где затичем?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Перића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Перића где затичем?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Перића затичем ту поред тих људи што сам чувао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И ко је још био ту?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Деветак.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како је изгледао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па рекао сам мало пре како је изгледао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како је био обучен, рекли сте да је био?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Рекао сам и то.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А ујутру када је дошао на капију, како је изгледао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Исто, исто тако.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Исто тако?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Исто.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Је ли можете мало ближе да одредите у које је то време било увече?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Увече.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Кад Вас је Перић позвао, да?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Пред мрак, а сад колико је сати било не знам, пред мрак.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Знате ли који је био дан, евентуално?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Знате ли који је био месец?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, часна реч. Не знам који је био дан. Не знам колико је било сати, кажем онако мрак пада, хвата мрак.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: По Вашој процени чија сте Ви наређења слушали тамо док сте били на терену?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Влајковићева, Влајковићева.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А неког вишег од Влајковића?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па једино што сам имао контакт.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како сте чували те људе тамо?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како сте чували те људе?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Које људе како смо чували?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па тамо где сте били стражар?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па рекао сам мало пре како смо чували.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Чија сте наређења слушали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Даркова, Дарко ми је.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Сад сте рекли Влајковићева.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па не, ја сам мислио уопште реко коме сам био потчињен. Био сам потчињен Влајковићу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: И колико сте били тамо?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Где колико сам био?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У Ловасу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па то вече ја мислим да смо ми ту ноћ, сад не могу да се сетим да ли смо то вече одатле отерани или сутрадан и тога не могу да се сетим.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта вам значи отерани?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па из Ловаса.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко вас је отерао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Откуд ја знам ко нас је отерао, покупио у аутобусе и за Ваљево.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У овом исказу кажете ујутру да нисте излазили, него сте видели да су се помешала војска испред капије, да сте ви били уморни и отишли на спавање, а сад се Ви сећате да је било и туче, било списка?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како, како, прочитајте то.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па не помињете ни спискове никакве ни тучу, ни ништа у овом првом исказу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не помиње.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како не помињем господине.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Где, где, на којој страни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па помиње тучу, прича да је 20 људи макља тамо.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: То је увече било, током ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није током ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте погрешили. Прочитајте добро исказ па ћете да видите. «Ту је била гужва, гунгула, сви редом су макљали, сви редом су тукли».

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Сад колико је то било, ја то нисам бројао», и тако даље и тако даље.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страни 7 транскрипта.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите таље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: (Адвокат Милана Девчића) Ја ћу само једно, ако сам Вас добро разумела, Ви сте у Ловасу провели један или два дана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То вече дошли, ту ноћ чували, сутрадан, да ли смо сутрадан увече отишли не могу да се сетим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И да ли сте осим овог задужења о коме сте данас говорили, добили још неки задатак док сте били у Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не. Не, ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И ако можете да определите пошто више пута кажете да сте отерани, протерани, је ли то била гласина тако или је то Ваш утисак просто?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како протерани?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Зато што користите израз отерали су нас, протерали су нас сутрадан, је ли се тако причало или то?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па причало се то тако, отерали нас из Ловаса.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: А ко је отерао и шта ја немам појма, у аутобусе поседали и за Ваљево.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли Вам је јасан разлог зашто се тако прича?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није ми јасан, ја да сам сумњао шта због чега, због тога што су људи малтретирани и поубијани.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала вам, немам више.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То са моје стране, у мојој глави, шта ће друго бити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала вам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добар дан. (Бранилац Милана Радојчића) Господине Пребег, ја бих само пар питања везано за разјашњење ове Ваше изјаве, Ви сте рекли да ово вече кад сте дошли у задругу, да вам је Дарко Перић дао два добровољца?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Једног знате по Марку, као Марко.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: По имену Марко.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А другог не знате?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Како је то Вама Дарко Перић дао та два добровољца, је ли им наредио да буду са Вама?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: то не знам, они су већ били ту.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Они су били ту и када ми је Дарко Перић давао цигарете да дам тим људима што седе, он је се онда окренуо и рекао ево ти ових двојица добровољаца Киро да вам кувају кафе, чајеве и да вам праве сендвиче ноћас.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. А да ли вам је Дарко објаснио ко су ти људи, који су добровољци?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није, није.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Само је рекао добровољци?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесте питали Ви њих ко сте ви?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам, шта да питам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не знате који су?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Дарко их оставио, шта ја.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јесу Вас слушали они тамо кад им наредите нешто?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па нису слушали док ја нисам отерао Марка, док није почео да бије те људе.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Али кад сте га отерали, онда Вас је послушао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Послушао, ушао унутра и више није излазио целу ноћ, ја мислим да је чак он био и пијан.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није излазио целу ноћ.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Још једна ствар, јесте Ви кад је Дарко Перић, кад сте га видели ујутро, јесте Ви известили Дарка о томе шта се дешавало ноћу са Марком?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, ништа.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Нисте му причали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То је ушло унутра и почело оно, то не пита нико никог ништа и здраво.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Нисте имали времена. Још једну ствар би само молио да ми разјасните, у свом исказу на главном претресу, у истрази сте говорили о томе да је тог јутра дошао у дворишту био и неки командант добровољаца, па разјашњавате да је то, паравојске извињавам се, не говорите о добровољцима, кажете на страни б јесте ли стекли утисак да је био главни међу тим члановима паравојске, по мени био је тај високи, по мени, а и причали су да им је он командант?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па га онда разјашњавате да је он висок, вишљи од мене, огроман човек, ошишан ја мислим да је и крезав јер ми је слика остала пред очима.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Где сте тог човека видели?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Видео га како бије са каблом.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Бије са каблом?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Са каблом од струје, подземни кабал оволико је дебео, оволико је дугачак и ударио је једнога овде и све му ово скинуо, и кожу и уво, ухо му виси доле.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. И њега је.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Крупан, висок, мало крезав.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А како сте закључили да је он командант тим?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па они су се њему обраћали ваљда тако, ови, ово је командант, или оно, шта знам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Је ли имао неко оружје код себе?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Кабал и ја мислим пушку у другој руци да је носио и са тиме је радио, каблом и пушком.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Је ли бисте могли евентуално да препознате фотографију тог човека?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па ако је фотографија од тада, познаћу га сигурно?

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Је ли могу да предложим да му се предочи фотографија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају, то сам и ја мислила.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Можете ли Ви само, пошто је у боји, ја имам ову лошу копију, ако имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, има овде. После ћемо да покажемо.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Накнадно. Добро. Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: (Бранилац Перић Дарка) Ја бих господине Пребег имала само једно питање за Вас, данас сте рекли да је то јутро када је било малтретирање цивила, дошао Љубан Деветак.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не чујем Вас.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Гласније ћу говорити. То јутро када је било малтретирање цивила, да је дошао Љубан Деветак, 10-15 добровољаца и за њима Дарко Перић.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да је ушао и да је изашао на улицу, након тога сте рекли да је он ту био присутан када је било малтретирање, мене интересује да ли сте Ви лично видели да је Дарко стајао и посматрао малтретирање добровољаца или је то Ваша претпоставка?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам ја видео да је Дарко малтретирао, Дарко је ушао у кухињу.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: А да је посматрао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Шта је он гледао у кухињи, откуд ја знам.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Ви нисте значи видели?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу ја видети са капије, споља, кроз зид.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, ко још има?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да ми кажете, да нам кажете како се звао боксер који је боксовао за Ваљево, у Ваљеву?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам како се звао, а презиме му је то што сте рекли мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није речено никакво презиме.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Нисам рекла никакво презиме.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Грујичић. Поменули сте Грујичића боксера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико поменуо.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Нисам, нисам ја поменула никаво презиме. Значи презиме му је Грујичић?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам сигуран, нисам сигуран. Нисам сигуран. Углавном ми је то нешто у глави, то презиме.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Пошто сте рекли да вам је познато да је боксовао за Ваљево.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: И то нисам госпођо сигуран, причало се, од њих сам чуо, од војске да је боксер и да је боксовао за Ваљево, а да ли је боксовао, ја га нисам видео у рингу.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Што се презимена тиче, пошто сте Ви споменули презиме Грујичић.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: да.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли сте сигурни или нисте?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам сигуран госпођо.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А како сте сигурни да је ово лице Петроније.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како сам?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Како сте сигурни да је ово лице Петроније?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како сам сигуран да је он?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Јесте.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па тако су га звали његови и војска моја показивала прстом, то је каже тај Петроније што је данас правио јаде.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Е добро, сада сте рекли, рекли сте да сте слушали да су га хвалили, ко га је хвалио, када и како?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Кога, Петронија?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Јесте.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па то су га хвалили војска између себе се зезала што је био храбар и тако то радио.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па хоћете да нам кажете конкретно шта је причала војска?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па да је ту као, да је убијао, да је пуцао, ето.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Молим Вас да ми кажете конкретно ко је и шта рекао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па како ћу ја да кажем госпођо кад прича војска иза леђа и у кафићу, или на трави седимо и прича онај оно, онај оно, шта је видео. Како ћу ја то госпођо да знам.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете конкретно неко име, од кога сте чули и шта је рекао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да вам кажем.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А где сте Ви спавали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Где сте спавали у Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја мислим да је то школа или дечије неко обданиште.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У приземљу или на спрату?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: На спрату.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је ту било војника из неке друге групе, да нису Перићеви, Влајковићеви?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ту смо били ми на том спрату спавали војска, а другога нисам никога видео, а друго нисам имао ни времена, а друго нисам имао ни времена да завирујем и да гледам и да сам одмах легао и спавао и да сам рекао мало пре да сам био претходну ноћ целу ноћ на стражи у селу Чаковима.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Колико сам Вас схватила било је Вас три војника Марко кога називате «Четник» и један дечко.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не називам га ја, то су се они звали између себе четници.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је те ноћи био само Марко «четник»?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Само он, само он и још тај дечко млад, плав.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ко га је звао «четник».

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ко је Марка звао «четник» те ноћи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Војска, војска.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ко од војске?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам госпођо, војска сва је га звала «четник».

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Вас је.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Изгледа, по мени је то били партизани и четници.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Али вас је било само 5-орица вас је било, ко је од тих, значи од вас петорице?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То вече ко је.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Од вас четворице звао Марка «четник»?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није га нико звао, ја сам га звао Марко и рекао сам Марко врати се, не туци људе више, улази унутра.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па како сте га назвали «четник», због чега?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па због тога што је био у тој екипи, тих добровољаца, пре тога значи смо чули да четници, Марко «четник», ја му нисам рекао «четниче» дођи овамо, него сам рекао по имену Марко дођи овамо.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро. Да ли је био наоружан Марко «четник»?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Шта је имао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Пушку, кабал у руци.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Какву пушку?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Војничку.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Можете мало да ми конкретизујете каква је то пушка?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па војничка пушка госпођо, знате каква је пушка војничка, 30 метака шта је у њој.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Полуаутоматска, аутоматска?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Аутоматска пушка.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А какву сте Ви пушку имали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Исто.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Аутоматску?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Овај дечко шта је имао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није имао ништа тај дечко.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А ова друга двојица војника шта су имали од наоружања?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Исто пушке као и ја.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па како, Ви сте добили задатак од Дарка Перића.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да сачувате заробљенике?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да их нико не дира, да их нико не малтретира?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па како сте дозволили вас три војника да малтретира, четири војника да малтретира тај један Марко «четник»?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па нисам ни дозволио госпођо када сам видео о чему се ради, о трећем човеку, значи Марко је одвео онога, ја нисам знао штао је реко можда га води у ВЦ, другога кад је одвео враћа се, видим да је тучен, е онда сам га звао Марко дођи овамо, што бијеш људе, он каже рекао сам мало пре да се не изражавам, ајде реко Марко улази унутра бежи, Марко је ушао и више није ни изашао. Целу ноћ није изашао, то дете, тај млад дечко који је био он је укувао, лупам, можда још једно три, четири кафе, ништа нисмо јели, неки чај и ето, то је то.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја ћу да прочитам Вашу изјаву, страна друга, одмах на почетку други ред «ми смо остали после једно сат времена Марко тај «четник» оде тамо у неки леви ћошак».

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: «Како су они били поређани на клупама и ухвати једнога Хрвата, усташу, шта је био не знам, одведе га да мокри, видим ја он се вратио отуда сав изубијан».

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па ето.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: «Ја ћутим», значи ви сте првог кога је Марко одвео и вратио изубијаног Ви сте ћутали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па откуд сам знао шта ради, шта је.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: То сте изјавили значи за друго и треће лице, све сте их видели кад су се враћали изубијани а да ништа нисте предузели?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па предузео сам госпођо на треће, на друго лице да га отерам, да му не дам и то је била ноћ, мрак, не видим ја са, лупам, на 30 метара у мраку шта он њему тамо ради, ја сам приметио по другом човеку да се вуче, чим се вуче, отишао је нормално, вуче, значи тукао га.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Молим Вас ја сам Вам цитирала изјаву коју сте дали овде у суду у истрази?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја и даље госпођо стојим иза те изјаве, не могу све у детаље, прошле су то, колико је то прошло 19 година, 20, 17.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па зато сам вам и цитирала, значи да одмах после видите првог изубијаног Хрвата, а Ви не реагујете а имате још војника наоружаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим, објаснио је.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па госпођо откуд ја знам на првом да ли је он њега тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате потребе да се заджавамо око тога, колегинице Ви не браните тог Марка «четника», није ни оптужен.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро. Да ли познајете Игора Борића?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја ћу Вам прочитати део његове изјаве, да је неки боксер сад не зна ко је тај боксер сад не знам ко је тај Боксер, некеме набио нож у дебело месо, и не могу, ако се будем сетио рећи ћу верујте ми то је. Да ли имате неки коментар на овакву изјаву Игора Борића?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Немам и не знам ко је тај, је ли војник шта је тај.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Из Ваљева је.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам ни који је, можда кад би га видео познао би га.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Он исто каже да сте, да је спавао горе на спрату и да је војска причала да је овај боксер?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Боксер није.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Прочитала сам вам изјаву.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ако мислите на овога боксера из Ваљева, тај није.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Није он рекао који боксер.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја сам видио да је ударио ножем Петроније у дебело месо човека.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих молила само неколико питања. Рекли сте да сте дошли у формацији Територијалне одбране на овај простор је ли тако?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да ми кажете кад сте се прикључили?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Онога дана када су кренули у Товарник.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Војсци коју је водио Влајковић је ли тако, сво време?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Капетан Перић је главни био.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Капетан Перић главни био, колико дуго боравите у тој?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У тој јединици?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У тој формацији пре доласка у Ловас, колико то отприлике траје временски, два, пет, десет, петнаест дана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У тој јединици госпођо ја свеукупно значи док су ме обукли и док смо дошли до Товарника, можда једно 4-5 сати, јер они су се сви знали између себе, ја што сам дошао ту добровољно, дошао сам због друга најбољег који је био у тој јединици.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Одлазите у Товарник, након тога колико боравите у Товарнику након тога где идете и кад долазите у Ловас, који је временски период кад стижете у Ловас?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим колико боравимо у Товарнику, ја мислим да смо преноћили, није мислим него преноћили смо сигурно, да ли смо остали сутрадан па смо отишли у Чаковце, не знам, или смо били још, не могу да се сетим.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Колико сте дуго боравили у Чаковцу је ли се сећате?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Е у Чаковцу можда једно опет лупам, можда 5-6 дана.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: По чијем позиву крећете из Чаковца за Ловас?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, камиони долазе, седамо у камионе.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато ко је дао наредбу да се крене?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Вам је познат разлог зашто идете из Чаковца у Ловас?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, ништа.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Нико Вам ништа не саопштава?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нико ништа, седамо у камионе и идемо.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ви сте у тој јединици, не можете да определите колико времена људи се међусобно познају а Ви никог не познајете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Осим кога?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Осим Јована Павловића, због кога сам и дошао.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је Ваш пријатељ?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То је мој друг један од детета.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јован Павловић, како објашњавате чињеницу да Вас Дарко Перић позива, Вас да дежурате те ноћи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Откуд Дарко Перић позива Вас да дежурате те ноћи у дворишту Ловаса?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам ја ни да ли је Дарко мене звао, по мене је неко дошао и одвео ме тамо.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Рекли су Вам, тако сте објаснили да је неко дошао да Вас зове Дарко.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, да, тражи Вас Дарко, да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Капетан или већ како?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте, јесте.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Како објашњавате чињеницу ако Вас не познаје?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Откуд ја знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Откуд знате. Добро. Е сад ми кажите само молим Вас, спомињете да сте били на стражарењу те ноћи у дворишту са још троје Ваших људи из чете које не познајете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Али спомињете име неко Јосиповић?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Њега лично знам, радио је у «Крушику» где сам и ја радио.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То није Јосиповић који је Ваш?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не, Јосиповић Радисав из села Седлара.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро и само бих Вас молила.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Обичан војник.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ми кажете још и ово, те друге људе који су са Вама како да кажем стражарили те ноћи, Ви нисте познавали осим тог Јосиповића које презиме спомињете.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само ми кажите да ли Вам је капетан Дарко кад сте га видели те вечери када Вам је рекао шта треба да радите питали ко су ти људи.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да ли сам ја њега питао?

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Тако је.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам ништа.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Зашто седе ту у дворишту?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ништа, ништа га нисам питао.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Од чега треба да их чува?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ништа, ама баш ништа.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добар дан.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми молим Вас те ноћи кад сте дошли у то двориште, да ли се сећате да ходник, трем, тај горе има зидић?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Има.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли био неки пушкомитраљез на том зидићу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није. Биле су наше пушке на зиду, моја овако па другога војника, па трећег војника пушка.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: И само ова двојица добровољаца што сте мало прије спомињали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Само та двојица добровољаца.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. А реците ми какву сте униформу Ви имали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Шарену.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Какву капу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Качкет.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Качкет?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Са звездом петокраком.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Качкет ово напред што има шилт?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Качкет оно знаш.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, а реците ми ови Ваше старешине примера Дарко Перић, какву је он имао капу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Исто је имао ову капу као и ја, сви исто обучени.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто качкет?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Исто сви носили.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реците ми те ноћи је ли било неко осветљење у том дворишту где сте ви дежурани?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, месечина само.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сигурни сте?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Сигурно сто посто. Ја сам се баш и чудео где нас оставише овде са оволико људи, нас четворица, да скочи има да нам отме пушке.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми молим Вас, ово што сте мене гледали у «Инсајдеру» како рекосте.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: На «Б 92» је ли тако?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, да.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: То сте гледали пре давања исказа код истражног судије?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Пре. Пре и тако сам и сазнао да сте то Ви.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како да то нисте изјавили код истражног судије?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како да нисте то изјавили код истражног судије?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Откуд знам, а пазите, пазите, можда сам гледао то и после, не могу добро да се сетим, не знам кад је ишао тај «Инсајдер» да ли пре овога или онога.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, сигурно да не можете знати, битно је да знате да лажете.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не лажем. Не лажем.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам више питања, имам примедби.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Немам разлога да лажем, само истину причам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само још једно питање, јел сам и на «Инсајдеру» био у тој зеленој униформи СМБ, старој војничкој?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ко је ли био?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја, па сте ме по униформи познали, шта?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Него?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У цивилу.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како сам био обучен?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па откуд ја знам, не могу да се сетим, можда таква.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је давно било кад сте гледали «Инсајдер»?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па давно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: То има 10 година, 15 је ли тако?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па шта ћу ја памтим.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Можда и више?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па можда.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам питања више, имам примедбе. Прво, ми смо овде чули од више мештана који су били несретни заробљени те ноћи ту у том дворишту да је стајао горе и пушкомитраљез и да је било много више добровољаца него два које спомиње овај овде господин. Друго, нико још досада није спомињао да је мене видио у СМБ униформи у Ловасу било када.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја сам Вас видео.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, добро. Одлично. Не негирам ја Вас уопште и многи и од сведока, односно добровољаца који су били присутни тамо и притворени мештани села Ловас су тврдили да је двориште било осветљено, за разлику од овога овде сведока?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не, блага месечина онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још питања неко од оптужених? Изволите.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Добар дан.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добар дан.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли можеш отприлике да се сетиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се због транскрипта.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли можеш да се сетиш отприлике у колико сати сам ујутру ја дошао у задругу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У задругу?

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па нисмо имали капетане сат, дошли сте оно као што сам рекао мало пре у изјави Деветак, добровољци и Ви, сад колико је било сати ја не знам.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Уреду. Да ли можеш да се сетиш, после мог доласка у задругу, колико је времена прошло да је дошла наша јединица?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па ту је већ почела да долази војска када је почела туча унутра, после можда једно пола сата, сат, већ је почела војска да се искупља и да долази.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: После пола сата, сат.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Сат, лупам, да је један по један, двојица по двојица да гледају макљање.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Колико отприлике мислим, далеко је то било за сећање, колико отприлике сам се ја задржао у кругу задруге, у тој?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У кругу задруге?

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па можда и то негде око сат, сат и по сте изашли, онда сам вас ја питао капетане јесам ја слободан, ти кажеш слободан си, иди спавај и ви сте изашли на улицу, ја сам отишао за вама на спавање и ето.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли је та јединица наша долазила док сам ја био у кујни?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да ли је?

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли је јединица дошла док сам ја био у кујни?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Војска?

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Јесте.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па било је нешто војника као што сам ја рекао, и скупљали су се понеки, а не јединица, не знам на шта мислите на јединицу, како.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: На нашу јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошла јединица?

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Која је дошла, да ли сам ја био у кујни.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Сва војска је ли дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, када је дошла јединица где је био Дарко Перић?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја мислим да је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време њиховог доласка где се он налази?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У њихово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када они долазе, први пут кад долази ваша чете, део чете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Пазите госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био Дарко Перић, да ли се сећате ето?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу то да се сетим. Не могу да се сетим да ли је изашао и отишао, не знам, не могу, не могу да се сетим.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Рекао си да ова два добровољца колико сам ја схватио тај Марко и тај други нису били наоружани и да су они требали у кујни да кувају чај и да спремају сендвиче?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли то може да значи да су они били радници у кујни с обзиром да нису имали наоружање?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, имали су. Марко је имао, а тај други дечко није имао.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Тај други, извињавам се.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Тај други млад дечко није имао ништа, а Марко је имао пушку и кабал у руци кога сам ја утерао у кухињу, на другој трећој тучи.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Постоји ли могућност да су они били људи који су задужени да раде у кујни с обзиром да су кували чај и спремали сендвиче?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам то, не знам верујте да ли су кували шта су, не знам.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Добро. Да ли се сећаш када је наша јединица мобилисана, датума?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не сећам се, Ви знате да сам сео у аутобус у ваљевској касарни, не знам ни датум.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли се сећаш да је речено да јединице ТО иду на ратиште у временском интервалу од 15 дана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Сећам се тога.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли остављаш могућност с обзиром да си заборавио датум да смо ми враћени зато што је истекао рок од 15 дана на ратишту?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Имао би једну примедбу на испитивање адвоката Здравковића, приликом постављања питања сведоку рекао је, ушао је Дарко и тај Љубан, што сведок није изјавио у претходној својој изјави, и што се може сматрати навођење да сам ја ушао први и увео Љубана.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не.

Опт.ДАРКО ПЕРИЋ: Знам ја шта си рекао, рекао си да је ушао Љубан, а за њим четници и за њима ја.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има у транскрипту тако да у вези тога, је ли има даљих питања неко од оптужених? Изволите.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Пребег.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Изволите.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате кад сте из Чаковца кренули према Ловасу, рекли сте да сте сели у камионе и кренули за Ловас, који су то камиони били, да ли су били СМБ војнички?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Цивилни, цивилни.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Цивилни камиони?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Плави један, а онај други не могу.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У плави сам ја сео, зато сам и запамтио боју.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Прво питање, да ли си ме уопште видео то вече и ујутру, то несретно јутро у Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: У Ловасу да ли сам Вас видео.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: То вече и јутро?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да ли сам Вас видео у Ловасу?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Не, не, не мислим у Ловасу кад смо дошли, кад смо се сместили.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Него?

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: И после кад смо се вратили, него то вече и јутро, да ли си ме уопште видео у Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Друго питање. Ја имам списак војника, то је ево достављен списак из Ловаса, који је направио мој курир, пошто Вас је господин тужилац питао у којем сте Ви воду били распоређени, Ви сте били распоређени у Другом воду.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Причајте мало јаче.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Били сте распоређени у Другом воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада Ви ту сведочите, не можете сад Ви да причате где је он био распоређен.

Опт.РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Ја се извињавам. Ко ти је био командир?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Откуд ја знам ко ми је био командир, немам појма ко ми је био командир, рекао сам да сам дошао добровољно сео у аутобус и отишао, а они су се између себе већ знали јер су били пре тога сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пребег у списима је неспорно, а и из казивања оптужених, била су три командира Јосиповић, Плавшић Мирослав и Живан Стојковић, да ли Ви знате од те тројице ко је Ваш командир вода?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим часна реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате Марка «четника», Петронија и све, а не знате ко је Вама непосредно надређени, ко Вам је командир вода?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Добро. Не може да се сети. Прво си били распоређен у Другом одељењу са Павловићем Даном твојим пријатељем?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Па си пребачен у Прво одељење.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Е па ко је њему био старешина и мени је био.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Саша је командир Првог.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ко је тај Саша, ја га не знам.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Стојановић Саша.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па кад би га видео познао би га, али не знам га овако.

Опт. РАДОВАН ВЛАЈКОВИЋ: Па добро. Сада. Јер је командир због недисциплине Зоран Јованчић враћен кући, па је постављен Саша, зато ти то причам и ја то се не би сетио јер је прошло дуго времена, али ето случајно имам, ово је веродостојно, могу да оставим овде у суду и да суд то користи као документацију. И имам треће, један коментар, није питање. Пошто си ти био добровољац, једини у нашој јединици и после провере у Ваљеву си примљен у нашу јединицу, значи после прегледа твог понашања у војсци и морално политичке подобности, како је то тад било, значи примљен си као добровољац, задатке си извршавао по нама врло добро и да похвалим, пошто добровољци нису овде баш цењени, значи осветлао си углед о мени, добровољца, јер ништа ниси учинио нешто лоше што би ја могао да ти замерим као твој командир.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не суди се њему уопште.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Лепо чути и ово после 18 месеци рата да ме неко похвали, мада има књига написана и о мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Од оптужених ко има питања?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Дobar дан. Моје поштовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните, не можете да седите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Зоран Косијер оптужени.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Зоран Косијер оптужени. Молио бих сведока да објасни да ли је имао какав војнички чин и какво је имао задужење?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Обичан војник.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Обичан војник? Ви тврдите да сте били командир страже од 19 часова, 17.10. па до 07:00 часова 18.0.1991. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта, уопште Вас не чујем.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не чујем Вас ништа.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Сведок тврди да је био командир страже који је чувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је био никакв командир страже него да је био тамо на стражи.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Он је преузео самим тим што се наметнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ти Ваши закључци то не може да се каже да је сведок рекао.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да ли му је познато да је објекат који војска обезбеђује да је то војни објекат?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Који објекат војска обезбеђује?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па обезбеђивали сте затвор?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Обезбеђивали сте затвор, задругу.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Шта војник, војни објекат?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Апсолутно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша тврдња господине Косијер. Не можете тако.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па то ја немам појма шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да постављате питања. Можете да питате какав је то био објекат, цивилни, војни а не Ви да тврдите нешто. То су сугестивна питања.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: На основу чега тврди да је Марко био са њим био у затвору припадник некакве наводне паравојне групе?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам ја чуо питање.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Па не могу ја сад понављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам тврдња да је тај Марко припадник неке паравојне групе?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па са њима је био, са њима је био, са њима је виђан.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: И последње питање, господин је рекао да је био добровољац. Да ли сте Ви били припадник паравојне групе?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не. Од првог дана са војском Југославије.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Значи ли то по Вама да су сви добровољци паравојне групе?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да су сви добровољци паравојне групе?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам ја то, то ви видите, ја нисам био код «Душана Силног», нисам био код Јовића, нисам био код Аркана, био сам код, зна се која је војска била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли у том селу поред војске и тих што називаш ти четници и «Душан Силни», да ли је било мештана?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Где?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: У селу Ловас?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како да ли је било мештана?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па спомињеш само војску и четнике. Да ли су постојали и мештани тамо?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: И мештани?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па мештане сам чувао целу ноћ.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А Срби мештани?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Немам појма ја. Можда сам ја и Србе чувао ту.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А откуд знаш за ове што називаш четници да нису мештани?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не називам ја вас четнике.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па добро називаш углавном тако. Добро нема везе, «Душан Силни», четници, како називаш њих и мештане?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како мештане? Па мештанин је мештанин, а ово је добровољац.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Откуд знаш разлику и која је разлика? Како знаш ко је тамо мештанин, а ко је добровољац?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Мештанин не носи оружје, иде тако обучен као и Ви.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: На ратишту ниси видео мештане да носе оружје?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам видео ниједног.

- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па где си био у Чачку на ратишту?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Молим?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Вас троје сте били кажеш и ова два добровољца тамо. А ко је остале тукао ту ноћ?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Шта ко је?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Ко је остале тукао ту ноћ?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није тукао нико више, нико никога није пипнуо целу ноћ.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Зашто кажеш након тог минског поља војска је протерана, зашто нису добровољци протерани?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја мислим да сте и ви, ти добровољци, а не знам да ли си ти добровољац, да сте и ви то вече, значи тог дана је дешено, а то вече да вам је било наређено да сви покупе своје прње, ствари, оружје и да се селите из Ловаса. А ко вам је то наредио не знам. Видео сам вас ја лично преко пута оно како се улази у Ловас с десне стране, да ли има месна заједница, шта је не знам, с леве стране значи да стојите јадно и чемерно са понеком пушком, скупили се, не знате где ћете и шта ћете по мраку.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Јадно и чемерно су вас спаковали и шутнули.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад ту комуникацију овде. Питања па.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Кажеш та војска да је хвалила тог Петронија како тамо бије, а претходно си рекао да они нису улазили унутра. Како они знају како он то бије тамо и то ради?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Како нису улазили. Па они су хвалили после кад су видели шта је радио.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Како су могли да виде кад нису били унутра.
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Где кад нису били?
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: У двориште?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па отворена капија, отворена капија и гледали, рекао сам ја и увече је почело сабирање, храбар.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: За Боксера си рекао да ниси сигуран да је био унутра?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам сигуран.
- Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Малопре на питање браниоца рекао си да он сигурно није никог убо и тукао?
Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Преда мном није, преда мном није, нисам видео, можда је он, откуд ја знам где је он био, шта је радио, Ви можда знате, ја не знам, ја причам оно што ја знам и ја што сам

видео, шта је се дешавало напољу, а шта је се дешавало унутра ја не знам.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекао си да си наредио Марку да их не дира више и да оде унутра?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Рекао си да је Перић та два добровољца теби предао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Значи, добровољцима могло је да се наређује?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Шта добровољцима?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Је могло да се наређује, слушали су наређења?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Шта ја знам бре.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Јеси ли ти наредио да прекине?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја сам рекао немој да га бијеш, јер ја одговарам за њих ноћас.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Је ли ти Дарко довео два добровољца?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па значи могло је с њима да се.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па ја не знам шта ти подразумеваш. Ја сам му рекао да иде да се склони одатле да га не виде моје очи и ето.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли си ти то јутро и ти тукао Хрвате у том дворишту?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, само стајао и гледао.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Зашто никоме након те ноћи ниси поднео извештај да су ту чинили, да је овај Марко тукао те Хрвате?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Коме да поднесем извештај?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Па ко те је послао тамо?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Коме ћу ја да поднесем извештај, шта ћу ја подносити извештај кад сам рекао и то малопре, отворила се капија, ујутру улазе и ради свако свој посао, шта ја да подносим, ко мене шта пита.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Теби је то био задатак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Да ли након војног задатка подносиш неком извештај?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, нико ми ништа није рекао нити ме је ко питао, да ме питао ја бих нормално поднео извештај, морао бих рећи шта је било.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И претходно си изјавио да си био као припадник Територијалне одбране тамо?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Где тамо?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: У Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Са војском да.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Изјавио си да си био у Територијалној одбрани кад те је судија питала, да си био у Територијалној одбрани, а сад испада?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Чијој Територијалној одбрани?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: Госпођице председнице, изјављује да је био у Територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте на почетку.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: А сад каже да је он упао само у аутобус и да је био добровољац, да нема везе са Територијалном одбраном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да објасните јесте ли били припадник ТО, код ТО?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ваљевског, ваљевског са капетаном Дарком и Влајковићем и осталом војском.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАИДИС: И уопште није тачно ово што је Влајковић рекао да су добровољци на лошем гласу него напротив Ви сте на лошем гласу јер због Вас је ово све.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја се поносим с ониме све што сам радио и свакоме смем да погледам у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још питања? Не могу да вам дозволим, сад сам ја на реду. Господине Пребег, реците ми.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су припадници ваше јединице учествовали у затварању ових људи?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај Боксер кога Ви називате, шта је био у јединици?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја мислим да је он био, али пазите опет не могу да гарантујем, ја мислим да је био курир Дарку, али нисам

сигуран, нисам сигуран верујте, не могу да гарантујем, то су прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете Љубана Деветака и кажете видели сте га и то вече и то јутро, шта је тај човек тамо? Јесте ли Ви сазнали о коме се то ради, ко је то?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам сазнао ништа. То сам сазнао тек пре неки дан ко је он и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то пре неки дан сазнали шта и ко је Љубан Деветак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Од војника који су били на ратишту да је дошао, каже из Вуковара, «Знаш ли ти кога заступаш?» Рекох, «Кога? Тога и тога, дошао је из Вуковара у то село Ловас, да је преузео задругу као директор, после је узео команду у своје руке, од данас слушате мене».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с којим Ви то војницима разговарате па чујете то све?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па не војници, који су били са мном на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад то пре неки дан? Ви сте се припремали за ово суђење?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам се припремао него чули да сам добио позив да идем и ето. За неког рекао Љубана, шта ћу ја за Љубана, ја сам сведок за ове наше старешине и тако је почела прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми помињете да је ту стајао Љубан Деветак, па поред њега ови што туку. Ко је ту прозивао кажете, је ли прозивао те људе нешто?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деветак?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Е, сад да ли је он прозивао њих да бије или нешто друго, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин прозивао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: По имену или на пример дођем ја код Вас и Ви ми нешто кажете, он оде и узме човека и одведе га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он нешто при себи, неки папир?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Са папирима је ушао, е сад не знам шта је писало на тим папирима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли у Ловас, да ли сте чули да је то неко опасно подручје?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам ништа то чуо, нисам имао појма где идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли Вам је неко скренуо пажњу да је то село минирано по ободима, да не газите тамо ван асфалта?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам. Ја сам одмах из камиона узео своју транспортну врећу и отишао да тражим место где ћу да легнем да спавам јер више нисам могао да издржим, целу ноћ и цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких добровољаца из Ваљева у тој школи где сте се Ви сместили?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добровољаца је ли било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, легао сам да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сутрадан?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: После тога су ме звали да идем њих да чувам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сутрадан, јесте ли се распитали је ли има ту још неко?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Опет сам ишао госпођо да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам рекли данас како изгледа тај Петроније кога спомињете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па црн, можда овако мало нижи од мене или моје висине. Ја мислим да и нема зубе како ми је онако слика остала пред очима. Носио је ону црногорску капу са четири «С» горе, носио је зенгине, хрватске оне панталоне, усташке, чизме доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли мало да опишете то, ја не знам шта су зенгине панталоне?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па са џеповима и није слично нашој униформи, мало је блеђа него наша она шарена униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, каква му је униформа, једнобојна, шарена?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Шарена, али бледа онако попут овога на бело, па овако ово иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад кажете попут овога ништа не значи у транскрипту, кажите боју?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Боја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Слична СМБ онако али блеђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми поред Петронија да ли још неко бode људе ножем или сте само њега видели?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Њега сам видео кад је дошао овамо код мене горе шта ради, вероватно их је тукао али овде сам видео да је убо човека, а остали исто горе даље, даље од мене мељу сви редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли видите још неког да убада ножем?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам то видео, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме ови други то туку?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Каблом, дрветом, палицом, кундаком, цеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули тамо док сте били у Ловасу за потпуковника Миодрага Димитријевића?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да неки људи имају неке беле траке на лактовима, на рукама? Јесте ли видели?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То што сам чувао или на улици негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било где?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те што сте чували?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам видео да имају беле траке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели нешто необично да на кућама постоје неке беле плахте?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: То сам видео у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па кажем Вам, изашао из камиона и отишао у собу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да ли је постојао још неки затвор у Ловасу сем тог?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми како су припадници Ваше јединице били обучени то јутро када су дошли ту на капију?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ништа, у тој шареној униформи са качкетима на глави, звезде на капама, на качкетима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је шарена униформа?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Зелена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелена? У односу на ову униформу коју сте видели код Петронија чија је тамнија зелена боја кажете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Петронијева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петронијева је тамнија зелена боја?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, наша је отворенија боја. Ово сад што војска носи то је та униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли су војници из Ваше јединице имали шлемове задужене и да ли сте неког видели са шлемом на глави то јутро?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Имали смо шлемове али нисам видео никога да носи шлем на глави. Нисам видео да носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли су ваши Влајковић и Дарко Перић које спомињете, јесу ли имали означене чинове?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Јесу ли имали чинове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су имали чинове означене?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја мислим на раменима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На раменима?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: На раменима капетан овај Влајковић да ли је био поручник или и он капетан, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питасте ли Ви те Ваше из јединице где сте пошли, видите их на капији долазе ту у једном мало већем броју да кажем, јесте ли питали где идете, где ћете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ту ноћ кад сам их чувао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ваше, из Ваше чете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ујутру излазите ту кажете, они долазе ту на капију, питате ли Ви њих где су пошли, где ће?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па шта имам да их питам, шта да их питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим људи су, знате се из јединице, питате ли где ћете?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Старешина иде својим путем, оде тамо. Шта да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што су кажете дошли ујутру па су тукли те људе, каква је њихова униформа за које кажете да су?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Које су били у цивилу и у кожним неким јакнама, рукавице на рукама, исечени овде они прсти од рукавица. Неко је имао и то. СМБ униформу стару што су резервисте носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разно-разне, је ли?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да, разно-разне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао тај кога знате по надимку «Боксер», је ли имао он неке рукавице на рукама, тако исечени прсти или тако нешто?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим, нисам таквог виђао, нисам га виђао таквог. Униформу и качкет је носио као и ја. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у вези овог догађаја који се десио на минском пољу шта Ви тачно сазнајете шта се то десило тамо?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Увече кад сам се пробудио изашли смо напоље и срели смо на траву да пушимо и ја питам и скупило се војске и сад чује се оно трамбуњање и ја питам шта је било. Каже на минско поље одведени они Киро што си ти чувао и каже поубијани тамо, нешто се вратило, нешто је поубијано и ето то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали неког из Ваше јединице ко је тамо био, шта је то било, људи поубијани?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Никога, шта да га питам, пропаст, шта да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар Вас није интересовало како, на који начин шта се то десило?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Па није ме интересовало верујте ми, није ме интересовало јер ми се смучило оно ујутру већ туча и оно ми ми до овде било дошло, није ме интересовало, заклинао сам сам себе што сам дошао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми од кога Ви сазнајете да су те кажете паравојна формација «Душан Силни», од кога сте први пут чули да су они?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Они су се тако звали између себе и војска их је тако наша звала. На пример Ви сте војник и сад прођете отуда и кажете четник «Душана Силног» или на пример Јовићев четник, тако се то причало између нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте били ту у школи смештени?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли још неки објект ту који је био сем те зграде задруге у селу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам више ништа. Ништа више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге објекте да сте негде улазили, одлазили?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево неке фотографије сад ћемо на документ камеру то да ставимо па да уколико неког препознајете са ових фотографија.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Познајем овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Мислим да је овај Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте да нећемо тако знати, морам да означим бројевима те фотографије јер су. У ствари даваћемо једну по једну, само морам да констатујем ово.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се сведоку предочавају фотографије приложене од стране Службе за откривање ратних злочина дана 13.06.2007. године, с тим што је прекривено и не види се име и презиме лица које је на фотографији, те на фотографији која је у списима носи број 613/42, изјављује да је то Деветак.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Којега сам видео у Ловасу, а не као овај иза леђа што виче видео га сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је безобразан и добацује.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Лоша слика. Може ли мало? Не могу да познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се враћати, само ћемо на крају издвојити ове што је препознао, а за ове констатовати да.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да познам овога са брковима никако. Личи ми на. Не. Овога сам видео малопре, ако је то тај. Ако је то тај, лоше је овде нешто на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај? Не знате ко је то?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Ја мислим да је овај што је био малопре. Дарко, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Лоша слика. Хвала ти, извини. Влајковић Радован. Овај ми је познат. Овај ми је познат, овај је био у нашој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Овај ми је познат, не знам како се зове, био је у нашој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Овај је Петроније ваљда. Ја мислим да је он. Не знам овог. Лоша слика. Личи ми на некога али не могу да се сетим верујте. Не могу да се сетим. Лоша слика. Не знам овог. Овај је био малопре овде а не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не могу да се сетим, не знам. Не знам овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да констатујемо. Нису ми све фотографије изнете, не, не, али нису све изнете што је тражено. Ево предочите још ово. Само да констатујемо овде па ћемо предочити и ове друге.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок након предочавања фотографија указао на фотографије оптуженог Дарка Перића, Радована Влајковића и препознао их на фотографији за фотографију на којој је оптужени Радисав Јосиповић, тврдио је да му је познато и да мисли да је припадао њиховој јединици, те је на фотографији на којој је Петроније Стевановић за истог рекао «мислим да је ово Петроније».

Ево има још фотографија које нисмо.

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не. Не знам овог. Не знам. Нисам сигуран али мислим да је био добровољац, а нисам сигуран. Није то слика тако нешто али по лику мислим да је био, не могу ништа да гарантујем. Не знам. Не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је сведок када му је предочена фотографија Николе Вуковића изјавио «нисам сигуран, мислим да је био добровољац», а за све остале фотографије не препознаје ко се налази на истима.

А за фотографије на које је оптужени Александар Николаидис рекао је да «мислим да ми је познат».

Има ли неких питања чланови већа? Нема. Тужилац је ли има допунских питања? Нема. Ја се извињавам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је то вече кад вас је тај војник обавестио да вас зове Дарко Перић, да ли је и за двојицу осталих војника који су пошли са вама рекли да и њих зове Дарко Перић?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам шта је њима речено, углавном су ишли за мном, за мном су ишли, а ко им је шта рекао и ко нас је покупио, верујте да не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је вама познато ко је у том тренутку био главни војни командант у Ловасу?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Какву униформу, и заправо како је био обучен и шта је од наоружања имао Дарко Перић, то јутро, вече, јутро кад сте га видели?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Униформу шарену, војну, капу на глави, од оружја није имао ништа, од оружја пушку није имао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А нешто карактеристично на себи јел имао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Није имао ништа.

Пуномоћник оштећених СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте знали ко су ти затвореници које чувате, која су та затворена лица која чувате?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не, не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како сте ви схватили своју обавезу да та лица чувате од неких, да их неко не нападне или да чувате да она не побегну одатле где су затворена?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Да не побегну и да извршим наређење свога старешине.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је у периоду док сте се ви налазили тих дан, два у Ловасу било пуцњаве у селу, или те ноћи док сте чували стражу, да ли је ико пуцао?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Једном је пукла пушка, само једном док сам их чувао, али то је негде било у даљини, не ту него у даљини.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте касније, значи након што сте се сутрадан пробудили, у разговору са осталим војницима сазнали који

су припадници којих јединица су заправо водили те затворенике на минско поље?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, не знам вјерујте, не знам, нисам то питао, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И да ли сте сазнали касније да су се припадници ваше јединице, да је био неки протест међу њима, из било ког разлога да су они нешто протествовали?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Био је протест то баш вече кад смо седели на трави да је неко из, начелник безбедности, ко, дошао да дају изјаву Дарко Петровић и ови, и онда су неки војници почели да се деру због чега, шта и то је то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А пре тога?

Сведок БОРИСАВ ПРЕБЕГ: Не знам, није ми познато.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала пуно, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више питања, јел? Добро.

Довршено сведочење.

Хоћете паузу, то сте хтели?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 11.25 часова и биће настављен у 12.00 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 12.06 часова.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Милошевићу.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци јесу ли ови, од оца Стевана, контролор, адреса Ваљево, улица Војводе Мишића број 126, рођени сте '64.године. Где сте рођени?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ваљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваљеву?

Са личним подацима као на записнику из истраге, од 10.07.2007.године.

Јесте ли у неком сродству или у евентуално у завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николаидис?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са оптуженима несродан, није у завади.

Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

Пред овим судом се води поступак против ових 14 лица које сам вам сада прочитала, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет овог оптужења је страдање 69 цивила хрватске националности у периоду октобар, новембар месец

'91.године, и предмет оптужења је напад на Ловас, противзаконита затварања, мучења, телесна повређивања цивилног становништва, убијања и догађај на минском пољу. Испричаћете суду шта је у вези тога вама познато, у ком сте периоду ви тамо били, с ким сте били, којој формацији припадали и све што знате. Ви сте иначе и дали исказ истражном судији 10.07.2007.године, па ћете испричати оно што ви знате у вези овога што је предмет оптужбе.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ја сам тамо био крајем, неких седам, десет дана на обезбеђењу и давању страже, на обезбеђењу села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете господине Милошевићу, јасније ћемо вас чути, и спустите само тај микрофон, е тако.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја сам тамо био у кажем трајању неких седам, десет дана не знам тачно већ, прошло је много времена, на обезбеђењу села Ловас, давали смо стражу на пар места око села. Ту стражу смо давали увече, ја мислим да је било шест, пошто је ваљда био неки јесењи-зимски период и до седам ујутру или шест, тако. Преко дана смо имали одмор, спавали смо у школи једној на спрату, нас је било, ја мислим једно седам, осам на тој стражи, групи тој која је била, с којом сам ја био. Што се тиче ових других ствари ја сам прошли пут кад сам био рекао судији који је био, ја стварно не знам шта је се догађало, нисам био укључен у то. Преко дана смо највише боравили у просторијама ту где су нам биле просторије на спрату те школе, у центру или већ, мислим да је школа, ишли смо на ручак, то знам, а сви смо користили за одмор, јер ипак је дуг период увече од шест до ујутру у седам сати, мислим то је мало онако дугачак период за спавање и за стражу и тако да смо користили тај део за одмор, преподневни део и то, тако што је био. Што се тиче тог догађаја који се десио, ја стварно не знам, нисам био у тој јединици, те људе, те неке који су дошли, те сам видео у Ловасу, кад су стигли, шта је се догађало ја стварно не знам. Не бих знао, јел нисам имао никаквих контаката, виђао сам их овако, мислим да су чак и спавали, да ли су, већ су то дошли ваљда то вече или следеће у приземљу те зграде где смо ми били, јер ми смо били на спрату. То је једини неки контакт мој био са тим људима, иначе други никакав апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све чега се сећате?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Апсолутно, не знам стварно, мислим сећам се само спавања по целу ноћ тих дана што сам био, то се

сећам, по 12 сати, 13 колико смо били, јел смо били на стражи око села, у рупама неким од земље и тако давали стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којој сте ви јединици припадали, ко вас је мобилисао, када сте и одакле кренули и где сте стигли?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Припадао сам јединици територијална одбрана мислим, Ваљево, резервни састав, мислим да смо кренули из ТО, то јест из дворишта ТО зграде, и тамо смо дошли, ја мислим неким аутобусом, не знам, не сећам се, стварно се не сећам, јер је одавно било. али јединица мислим да је ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, не чује се ништа.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: ТО Ваљево, територијална одбрана Ваљево јединица то је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли бар приближно временски да определите када сте то из Ваљева кренули и где сте стигли?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: У Ловас, из Ваљева сам отишао у Ловас, а када временски стварно не могу да се сетим, верујте. Не знам, не знам, све што кажем лагао бих а то не желим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли са вама из Ваљева у Ловас креће било ко од старешина? Ко вас води?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Од старешина вероватно је неко био, ја сам био војник обичан, мислим, али не могу да се сетим, вероватно је био неко од старешина, само покушавам сад да се сетим, мислим да је, да ли је потпуковник тада Димитријевић, да ли је он био с нама, да ли је био тамо или је дошао с нама, не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ви директно стижете у Ловас, са тим аутобусом?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ја мислим да смо стигли, да, да смо из Ваљева, ваљда из касарне тамо отишли у Ловас, треба да је тако. Треба да је тако, ја мислим да је тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вас је било у тој групи?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја мислим да нас је било око десетак, седам, осам, десет, не знам тачно, тако, седам, осам нас је било, десет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад стижете у Ловас, да ли вас, ко вас прима, да ли вам неко наређује нешто, распоређује, где ћете спавати, шта ћете радити, ко то вама командује?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ми смо по доласку у Ловас, ја сам реко и мало пре, смештени мислим на спрат од школе у центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је сместио ту?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па вероватно неко тамо, не знам, ја стварно не знам, вероватно неко од тих људи који су били тамо, ја сам дошао и мени је речено да ћемо спавати на спрату од школе, ко је, ја не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је то рекао неко од неких војних лица, војника, неко други, ко вас је ту примио и сместио?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Могуће да, тада да је био потпуковник Димитријевић, да нас је он сместио горе на спрат, могуће, јер ја њега једино, њега сам једино и познавао, потпуковника Димитријевића, мислим да је Димитријевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам даје распоред за стражу, ко вам командује ви, вас двојица идете на то место, друга двојица на неко друго место, ко вам наређује и ко вас распоређује за ту стражу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па неки из Љига, неки, немам појма како су га звали, Лаки или тако нешто, немам појма. Љижанин је, знам да је био из Љига и да нас је, тачно нас је и примио и распоредио нас, мене и још једног другара мислим да је неки Брковић Горан, тако да се зове, и још један дечко који је био на једно стражарско место, а ове на друга стражарска места. Мислим да нас је он одвео, чини ми се да нас је он одвео, да нам је показао, а сад ко нас је распоредио не знам, ја нисам конкретно добио. Ја нисам конкретно добио неко наређење, него смо одведени преко дана да видимо куда се пролази на то место и ту да дајемо стражу увече.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико је тих стражарских места било на којима сте ви стражарили?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја сам стражарио, лично ја сам стражарио на једном стражарском месту сваку ноћ док сам био тамо, увече, и то је било стражарско место негде на некој ливади, то се сећам на крају неких кућа, тако, била је нека рупа и ту смо били, мислим да нас је било тројица на стражарском месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Истовремено тројица стражарите?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, да, тројица, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад се вратите, па следећих дана, следећег пута, ко вас распоређује ко ће кад да иде на стражу, ко вам ту командује?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па нама је пренешено, ја кад сам дошао ја сам упознао, кажем вам, тог Лакија, то је био човек који је био ту и који нам је показао и он ми је и рекао да ћемо ми давати

стражу на том стражарском месту, нас тројица да ћемо давати стражу на том стражарском месту, ја нисам ишао на друга стражарска места да дајем стражу, само ту, само на то где сам био, то је ливада нека била, куруз неки, ко зна, било је лоше време, киша нека била, било је мало неке кише. Влажни људи целу ноћ, прву ноћ знам да смо отишли неспремни, нисмо понели ни кабанице ни ништа, посмрзавали се, па смо онда сутра преко дана нашли неке подметаче и нешто мало то опремили мало боље, да би могли да боравимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли то ваше стражарско место одредити у односу на центар села или ту школу у коју сте били смештени, колико је то било далеко, са које стране села, да ли је то од пута којим сте дошли, значи од Товарника у Ловас или с неке друге стране?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: То је било удаљено можда једно по мојој процени, онако, шта знам, три стотинак метара од, не могу, а с које стране села не знам, ја сам у Ловас дошао тад и никад више, нит био пре тога, нити, дошли смо путем неким асфалтним, ушли у центар, сад где који пут води, ја стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ви и када први пут виђате потпуковника Димитријевића кога сте поменули, ту у Ловасу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па да виђао сам потпуковника Димитријевића, долазио је код нас ту на спрат, питао нас како је, шта, како, мислим, имали смо са њим овако контаката доста и, реко нам да се чувамо, да водимо рачуна о себи и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви као та група војника, вас десетак, имали било какве обавезе према потпуковнику Димитријевићу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па обавезе су, он је долазио код нас на спрат, долазио је код нас на спрат, ту где смо ми спавали, е сада, ја не могу да се сетим неких обавеза, нама је обавеза била да чувамо то стражарско место, село, од уласка и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали конкретно обавеза неких према њему, да га чувате, да га пратите, подносите извештај и било шта друго?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па тражио је он од нас, тражио од нас, он је долазио код нас да се информисе шта, како и у том неком виђењу нашем и тако даље, и пар пута је када је долазио горе рекао да су му претили, сад ја не знам шта, како и мислим. Али да је нешто тражио од нас не знам, ја се не сећам, конкретнo од мене, не могу да се сетим, можда и јесте, али ја стварно то не могу да се

сетим да ли је. Али пар пута је долазио и рекао је да има неких несугласица и да му је прећено било и. Е сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли је он имао неко обезбеђење, неку војску око себе који су водили рачуна о њему?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу, не знам, ја стварно не знам, не могу да се сетим тога, да ли је имао, дал није имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вас је неко упозорио да на неким местима, локацијама, подручјима куда би ви требало да се крећете, да има минираних подручја?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Нама су, како смо ушли у село рекли да је све окол наводно минирано, да ово, да оно, да не идемо, да се не шетамо и тако даље, то су причали тамо они мештани неки који су били људи, немам појма. Ја сам имао своје задужење, тамо куда су нас спровели и где сам се враћао, а окол нисам ишао, не знам да ли је истина дал није, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вас је тај који вас је довео и распоредио ту, рекосте тај неки из Љига, упозорио на евентуалну опасност од минираног подручја?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па причали су, да ли је он лично не знам, али причали су да има минираних делова окол, да има минирано, да је то, како је кажу почео рат, да је то ко год је долазио постављао, свака војска која је доле долазила, пролазила, да је постављала нека минска поља и да не треба ићи нигде са асфалта, да не треба силазити, да има доста минираног, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити, да ли након вашег доласка после не знам ког времена, још нека војска долази ту и бива смештена у истом објекту, истој школи где и ви?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, да, долазе, Дарка знам, Дарка Перића знам из Ваљева, он је мислим и био командант те јединице, неких тридесетак људи и мислим да су се сместили доле у приземље те школе, доле да су били, ми смо били на спрату а они су се сместили ја мислим ту, да су камионима пребачени однекле, не знам. Знам, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели Дарка Перића ту?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, био сам са њим пар пута, долазио је код нас на спрат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали још некога из те његове јединице изузев њега?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па од те, да, познавао сам једног другара исто, неког Јанковића, који је био у тој јединици, пар њих

сам познавао, више онако из виђења него нешто лично, али сам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто и он долази из Ваљева, да ли сте за то време док сте заједно боравили у тој школи, на било који начин међусобно комуницирали као војска, другари?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, да, нисмо ми имали контакте са том јединицом, јел ми смо имали на спрату где смо спавали, спаваону, а они су били у приземљу. Ми смо ноћу давали стражу, дању већином одмарали, спавали, да се спремамо, нисмо нешто општили, кажем вам Дарка сам видео пар пута, поздравио се с њим, чак ја мислим једном и долазио код нас у просторије, па ваљда ту видео где спавамо и то је било се од неког контакта са том јединицом из Ваљева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време док сте боравили тамо, да ли сте чули да се догађају неке било какве непријатне ствари мештанима, да ли се помињали некакви затвори, малтретирања и неке друге сличне ствари?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Чуо сам неких сто прича, да вам кажем искрено, и оваквих и онаквих, ко код дође он прича неку причу. Конкретно, нит сам видео затвор, нит сам видео људе у затвору и тако даље, а од неких који су били с брадама, немам појма и обучених у сто неких униформи, сви су причали неке приче и то је, мислим, али конкретно да сам видео да су људи затварани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте чули у тим причама?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да је село освојено, да има људи ту који су остали у селу, неки ту људи који су били и тако. А од приче сам чуо, јуначења је било разно разних, мислим, то је, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На пример?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па на пример, немам појма, стигли до Загреба отишли, били па се вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, за догађања?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ма небулозе тоталне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За догађања у самом селу, за то вас питам?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: За догађања у самом селу, ја сам један једини пут отишао за тих седам дана, колико сам био, десет, не знам тачно колико сам био, један једини пут сам отишао у ту заједничку просторију на ручак, где се делио ручак, јел ту не знате никог, ту је било вазда неких људи и овога, онога, и онда смо ми сами одлучили, који смо били, да будемо сами издвојени, да то што има одрадимо и да се вратимо кући, то зашто смо дошли ту, за то

обезбеђење села, стражу и то. И то је најлепше било не мешати се ни са ким, него имаш својих пар људи, ту десетак који су и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте то ишли на ручак, да ли знате у који објекат?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, то је, ја сам један једини пут отишао, то је верујте ми, то је било неке клупе, нешто је било, где је било, немам појма, и ту сам једном ушао, ручао и после тога смо се снебивали, био је онај СДО, сув онај оброк неки, наресци неки, конзерве и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате кад је та Даркова јединица дошла, у које доба дана?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Даркова јединица може да буде нешто поподне, тако нешто, или увече, не бих знао стварно, није ми, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате или сте чули, да се тог дана, кад су они дошли, то кад рекосте поподне, нешто ванредно догађа у селу, да се нешто збива у селу, до тада неуобичајено?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па знате, ако је то било поподне кад су они дошли, ја сам од шест, пола седам ишао на стражу, ја сам вероватно имао припреме и био у својим просторијама на спрату вероватно, тако да не знам, нисам чуо, али вероватно нисам ни мого да чујем, јел смо облачили униформу, пресвлачили се, облачили униформу за ноћ, тако да је то било за поподне, док смо ишли на стражу, ако су они дошли поподне онда ја сам видео, ја сам их видео кад су дошли, е сад, да ли је то било сутрадан или можда то поподне чак, али сам, не могу да се сетим. Углавном ту су спавали у школи и не знам, верујте пуно времена је прошло и стварно не могу да се сетим. Могуће и једно и друго, и да сам их видео кад су дошли и сутрадан, или сам можда и био на стражи, стварно не знам, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за неки догађај сутрадан или неког наредног дана, по њиховом доласку да се нешто догодило?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: По њиховом доласку је, они су смештени у приземљу и знам да смо ваљда, да ли једну ноћ или следећу ноћ истрчали, да је неко пуцање било по селу, нешто. У ствари ништа није било, ми смо излетели сви из те зграде, ништа, тамо је неко пуцао на село, на ово, на оно. Ја то нисам видео, а да је се нешто догодило, не знам, не знам, немам појма шта је се догодило, тада по њиховом доласку, мислим одмах кад су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то кад су дошли или наредног или наредних дана?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: А па, наредних дана сам чуо, наредних дана сам чуо да је било, да је на неком, од војске која је причала, значи сад вам причам причу коју сам чуо, да су неки изгинули на минском пољу и тако даље. То сам чуо од војске у селу, од војске у селу, од разне војске у селу то сам чуо. Да су неки људи изгинули на минском пољу, то сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте ви били обучени, какву сте ви униформу имали?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Војну униформу резервиста, она мислим да је сиво-маслинаста, класична она униформа, најобичнија војна униформа, стара војна униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови из Даркове јединице?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: То је, ја мислим да су они носили ове униформе новије, новоје израде, мислим да су чак маскирне биле, не могу да се сетим, али мислим да је. Било је вазда те војске по селу, свако је носио неку униформу. Могуће је да су били у тим униформама, а можда и нису, не знам. Прошло је много времена, не могу свега да се сетим, а и желим да заборавим то што пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у вези тих догађања и неких догађања у селу ви давали изјаву било коме од неких?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јесмо, кад смо се вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Органи војних и других?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јесмо, кад смо били, кад смо се вратили мислим да смо у Ваљеву, баш у ТО штабу, ту где смо били, мислим да смо написали, да смо сви ми из наше групе написали неке изјаве. Ја знам да су ме звали да дођем и да напишем изјаву и знам да сам написао изјаву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било у односу на тај догађај са минским пољем који помињете?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Кад смо се вратили у Ваљево, то је било после тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али отприлике колико дана после тога?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, ја мислим, не знам, немам појма, не знам, ја мислим после тога кад смо се ми вратили, ако смо тамо били седам, десет дана, ја мислим да је после тога убрзо да су нас, мислим да сам дао ту изјаву у касарни, у команду. Не могу да се сетим, верујте ми стварно, али мислим тако нешто, не знам, знам да сам писао, сигурно знам да сам писао ту изјаву, тога се сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли шта сте писали у тој изјави?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па прошло је много времена од тада, вероватно то што сам писао да је тако, јел, то што сам писао да је то тако било тад, не знам. Сада да се сетим тешко, тешко стварно, тешко верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли својеручно писали и потписали?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим да јесам, јесам, јесам, да, да. Не ја, мислим да смо сви ми, да смо били позвани чини ми се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је неко диктирао то што пишете, да ли вас је неко присиљавао, уцењивао?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не, не, не. Ја мислим нас, позвани смо, мислим ја сам, мени је реко ваљда, не знам ко ми је рекао да се јавим у штаб, ваљда да тамо, штаб то како се зове, у касарну, да треба да дамо изјаву о неким догађајима тамо на, што је се догодило ваљда тамо у селу, шта смо чули, видели и тако даље, о свему томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према подацима у спису, ви сте ту изјаву дали у Ловасу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Можда и у Ловасу било, не сећам се, не знам, право да вам кажем после толико, 15 година, има више, стварно не знам, можда је, можда у Ловасу, можда у, можда и вамо у касарни у Ваљево, стварно не знам. Не знам, не могу да се сетим, кажем вам да не знам, не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ви тврдите, ви лично нисте имали никакав контакт, нисте разговарали о било чему са војницима из Даркове јединице?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Са војницима из Даркове јединице? Па вероватно сам контактирао, али, где си, шта си, шта радиш и тако, мислим, јер познајем тих пар људи из Ваљева, видео сам једног другара кога сам овако мало боље знао, имао сам контакте, е сад после оволико времена стварно шта сам причао, и о чему сам причао, можда сам и причао нешто, стварно не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за неког Влајковића и Јосиповића као војнике из те Даркове јединице?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Из Даркове јединице сам знао Дарка лично, Перића, јер сам с њим играо раније оно фудбал у Ваљеву, знао сам тог једног Горана, исто другара, одрасли смо у Тешњару, у истом крају, и можда још пар људи тако из виђења, никог више, никог више понаособ тако лично, као што ме питате, мислим неког да знам, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате са тим војницима из Даркове јединице кад сте то неформално комуницирали и разговарали, да ли је било помињања неких минских поља, опасности од минских поља, да се пазите или нешто слично томе?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па то је била свакодневна прича, била су око тих минских поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам вас конкретно за тих неколико војника које сте познавали из Даркове јединице?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ако сам ја то знао, а они дошли и нису знали, вероватно сам им ја можда реко да воде рачуна, оно што сам чуо ја, да можда има, да има минирано вероватно негде, тако нешто. Можда сам им и ја то реко њима, или већ, не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кад, било кад случајно или на било који начин видели постројавање те јединице доле у школи и те њихове старешине око те војске, у самој школи, ту испред школе?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не, не, ја мислим да смо ми имали контакт врло кратко, једно три, четири дана, ја не знам да ли, да смо ми после тога и враћени кад су они дошли. Да ли смо се вратили за Ваљево, тако нешто, ал неко постројавање, нешто нисам видео, стварно. Верујем да нисам видео јел ако би се вратио у седам сати са страже, отишао бих да спавам сигурно, нисам могао да видим сигурно то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ја сам адвокат Здравковић, бранилац оптуженог Деветак Љубана. Јесте ли ме чули?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јесам, јесам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте. Реците ми јесте ли служили ви редовни војни рок?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јесам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте ли давали стражу за време редовног војног рока?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јесам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како сте давали?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па био сам на стражи један дан зато што су ме вратили, тада сам свирао у Дому ЈНА док сам био у војсци у Словенију, вратили су ме, тако да сам се само задужио и раздужио и не знам, нисам био нешто на стражи посебно, али сам био по списку оном на стражи, и онда су ме вратили.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи нисте давали неко дуже време стражу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Нисам, нисам, један дан сам само био провео.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: По ком се правилу врши стражарска служба?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Стражарска служба по ком правилу?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, да.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, стварно не знам, ја сам војник био тамо и вероватно имају разводници, десетари који разводе стражу и ово, оно.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Дакле постоје разводници који разводе стражу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па вероватно.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел знате шта је лозинка?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Лозинка, знам, знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Е сада, то сте научили у овој војсци, кад сте дошли овамо и давали сте ову стражу, да ли се ишта од овога примењивало у конкретном случају?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Покушавам да се сетим да ли је.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па добро, рецимо јесте ли имали разводника страже?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Разводника страже?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па можда је неко долазио, не могу да се сетим, знам да нас је одвео, чини ми се да је тај момак био.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па добро, рекли сте први пут вас одвео и онда је овај.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, да, сад покушавам да се сетим да ли је неко.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте ли имали командира страже?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Стражарско место. Командира страже?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, командира страже, да.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не сећам се, не могу да се сетим.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па да ли се уопште може то назват стража што сте ви радили?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па вероватно да може, чим су ме држали од шест увече до седам ујутру. Не знам како би то назвао другчије. Вероватно стража, јер ако имам оружје и муницију и чувам

село неко од нечега, ту сам постављен да чувам стражу, значи вероватно је стража, не знам како бих другчије могло да назовем то.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ово ја питам само да се, због општег стања које је владало. Тамо где сте вршили стражу вашу, да ли је било комуникације, да су пролазили возила?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи то је била само стража?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, никаква комуникација, нико, испред нас је била нека кућа, нека стара.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел била, јел вам познато да су биле конктролне ове, пропусне службе у селу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Контролне и пропусне службе?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте, тако се то звало. Да се морало јавити, одјавити кад крене, кад се враћа, јел знате шта о томе?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам стварно, ја не могу да се сетим, можда и јесу биле, али стварно не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли вам је познато, да ли је било ограничено кретање цивилним лицима из села, по било ком основу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не, ја кад сам, виђао сам цивиле, оно кад сам, реко сам, једном сам ишао на тај ручак, виђао сам, било је људи, возили су.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: У које време?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: На ручак сам ишо чини ми се око подне.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, не, хтео сам рећи кад сте виђали цивиле иначе?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: У току дана, па то је тад кад сам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте ли их виђали ноћу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да вам кажем, ја ноћу нисам, ја сам гледао ноћу испред себе, стварно нисам могао да видим у селу да ли је била, био сам издвојен, да вам кажем, можда по некој мојој процени не знам тачно, али можда, ајде нек буде то 300, 400 метара, стварно не знам, од центра да је.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да ли сте, јел знате да је тамо постојала нека земљорадничка задруга у селу? Јесте ли чули за то?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Земљорадничка задруга?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јесте. Добро, ако нисте није проблем. Јесте ли упознали неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули одговор, због транскрипта.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не знам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Објаснили сте где је био ваш пункт. А где су били остали пунктови, ваших сабораца који су дошли?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја сам био ту где сам рекао, ту где су нас одвели, а где су ови били, ја нисам ишао на друга стражарска места.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте чули можда где су била друга стражарска места?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па не знам где су била, вероватно на другим крајевима села, ја сам ту био, ја сам провео сво време ту где сам био на том стражарском месту, где су ме одвели, јер стварно на другим нисам био стражарским местима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ако можете да објасните, да ли знате име Лакијево, о коме сте говорили из Љига?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не могу, не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А којој јединици је он припадао?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим да је он био ту, не знам, ја мислим, да ли је, можда грешим, не знам стварно, не могу да се сетим стварно, али знам да нас је, мислим да је он нас одвео на то стражарско место кад смо дошли, да нам покаже, мисим да је он, Лаки, ја га знам тако по надимку неком Лаки.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јел то био војник или цивил?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па био је у војној униформи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А када сте дошли у Ловас, да ли сте затекли још неку војску, пошто сте спомињали да је било разних?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јесте, јесте, било је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: По вашој процени, колико је то могло да буде војника?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па верујте ми, верујте ми не знам, оно што сам видео било је, било је војске, сад колико стварно не знам, ми смо спавали ту у центру, сад вероватно су и они имали неке своје просторије, а ја нисам улазио нигде, нигде да бих видео, оно што сам видео по улици, то пар људи што прође и тако, нисам, немам неку.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли сте сазнали које су то јединице биле и одакле?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па причали су да су били ваљда, немам појма, да ли неки, не знам, не знам, немам појма, то неке паравојне формације, свашта су причали, ови одавде, ови одавде, мислим верујте, нисам ни слушао нити ме занимало уопште. Стварно не знам одакле су, шта су, углавном било је различитих униформа, сви су носили неке различите униформе, нешто, стварно не знам, нити ме занимало.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где сте ви добили наоружање које сте користили приликом давања страже, мислим у Ловасу или у Ваљеву? То, ето да појасним.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Одавде смо, не могу да се сетим, не могу да се сетим да ли смо тамо преузели или смо овде наоружани. Не могу, не знам, не сећам се, стварно се не сећам, рекао бих, никакав проблем, али стварно се не сећам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А када сте напустили Ловас?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ја мислим да смо напустили Ловас, па напустили смо Ловас када је, ја мислим да, тако, седам, осам дана смо укупно били, десет, не знам тачно, али тако нешто смо били, можда и десет, дванаест дана у Ловасу, јел после је ваљда стигла и нека војска још, немам појма, нека је стигла војска после тога ваљда, после те ваљда Даркове јединице или већ, опет је још нека војска дошла и онда није било потребе више, ми смо се вратили, вратили су нас.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ако могу прецизнији одговор да добијем, у односу на догађање за које сте чули, за страдање на минском пољу, у односу на тај догађај, колико још остајете у Ловасу и да ли остајете уопште?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ја мислим можда после тога, можда дан, два, три, не знам, тако, вратили смо се јел стигла је нека војска после тога, убрзо после тога.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли ви ту војску сачекали, мислим били сте присутни у селу када је стигла друга војска или сте већ напустили село?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја мислим да смо се спремали да кренемо, тако да је било.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, само извините можда је мој пропуст, ако можете само да одговорите, коме ви тачно припадате, јесте ли ви пријављени ТО Ваљеву, резервни, мобилисан или?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Резервни састав.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли се пријавили као добровољац или?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Могуће, можда сам добио и позив, не сећам се, можда сам ишао. Не знам, али то може да се провери.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па то мислим, јел имате војну књижицу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Имам војну књижицу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Имате уписан боравак у Ловасу у војној књижици?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Е то не знам, то бих морао да видим, не знам стварно, па вероватно то има тамо у картонима, где је већ, да се провери код војске и остало како, шта.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Само два питања, јесте ли ви учествовали у некој другој акцији током рата у Републици Хрватској осим ових седам дана у Ловасу, јесте ли били на територији Хрватске?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Био сам у Бршадину.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јел то било са истом групом са којом сте били у Ловасу или је нека друга група била?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па то је било, то је, држали смо линију тамо на појасу Ђергајака, тамо негде.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Реците ми, јел то била иста ова група људи? Јел то ми није јасно, ако могу само да вам прецизније питање поставим. Ви кажете из Ваљева је кренула група од осам људи, ја сам исто био у војсци, али не постоји група од осам, постоји десетина, која припада неком?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Могуће, не знам, али тако смо отишли.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јел то велики аутобус био којим сте ишли? Војни аутобус, цивилни аутобус?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па не знам, не могу да се сетим, аутобус, нешто је било, чиме смо ишли.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И вас осам је било у аутобусу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па да, и онда нам је речено тамо да идемо да треба да се даје стража.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко вам је то рекао?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ту у команди кад смо били вамо.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Где, у Ваљеву?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: У Ваљеву да, било.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А ко вам је рекао то?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ту је било старешина вазда, немам појма.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Вама осморици?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па осморица.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Седам до десет, тако сте рекли?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам тако нешто, да.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Па јел вам није било чудно да идете, то у војсци не постоји седам до десет људи да иде негде тако?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па можда је и чудно, не знам.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Вама није било чудно у то време?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па није, тад је тако време било и.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: И не можете да се сетите да ли сте били добровољац или сте били мобилисани?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па добро био сам, не знам, ваљда, могуће, био сам добровољац, ајде нек буде тако, не могу да се сетим.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Не, питам вас.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Све што знам рећи ћу, није проблем уопште.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Јасно, јасно.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Кад вам кажем не могу да се сетим, значи не могу да се сетим.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: А међу вас седам до десет, јел био неки командант ваш, или сте сви били једнаки тамо?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па сви смо били војници.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Сви сте били војници?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, сви смо били војници, знам сигурно за тих, нико није имао неки чин или нешто, сви смо били војници, сигурно.

Адв.ИГОР ОЛУЈИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питање? Изволите.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Милошевићу, мало је овако незгодан распоред, ја ћу вас да питам, а ви се окрените судији кад одговарате. Ја сам Бранко Лукић адвокат и мењам колегу који брани потпуковника Димитријевића, па ћу сада неколико питања да вам поставим. Да ли је са вама у тој вашој групи био Мишко Марић, да ли се сећате? Ако се сећате, ако не ништа.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јел имао неки надимак можда?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја имам само име Мишко Марић.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, Марић, Марић. Знам Брковића Горана, знам Маринковића. Не могу да се сетим верујте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јел био неко међу вама први међу једнакима, кажете били смо сви војници, јел био ипак неко ту који је био, кога сте слушали?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па шта знам, Влада је био, тај дечко који је, Влада тај Маринковић, он је био овако тај први, ако мислите.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Он је био овако одскочио јел, и физички је овако.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Када сте кажете видели сте неколико пута Димитријевића.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Потпуковника. Да ли сте се постројавали пред њим, да ли сте му предавали извештаје, рапорте или је то само био саветодавни састанак, када вам се он обраћа?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да сам писао неке рапорте и неке извештаје нисам, а овако сам га увек удостојавао као старешину и.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Да ли вам је он икада издао неко конкретно наређење?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Конкретно наређење?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да, он лично.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Деспот, овај, како, али јесте нам увек скретао пажњу да се чувамо, да водимо рачуна о себи и тако даље.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Иначе наређење конкретно он да нам реко.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да, да. Питао Вас је тужилац још нешто у том правцу, а ја ћу сада да будем конкретан, јесте ли Ви били обезбеђење Димитријевића, јел сте били у његовој пратњи?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Он је волео да дође код нас, волео да дође код нас, он је био са нама, долазио да нас прати, проводио је време са нама.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, а јесте ли Ви њега пратили по селу или где се он кретао или сте само давали стражу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, можда је неко од ових.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Јесте ли Ви лично? Јесте ли Ви били његов телохранитељ?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Телохранитељ му нисам био никада, али ишао сам с њим пар пута, ишао сам с њим овај, пар пута овако, овај, не знам шта значи сад телохранитељ.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Па добро.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим, не знам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, идемо даље.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли је неко из Ваше групе рањен ту у Ловасу од тих вас 7, 8, 10 људи? Ја само нешто уопштено Вас питам, не морате да се толико напрежете.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па не, не могу да се сетим, давно, стварно је давно било, не знам стварно.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Ништа, хвала господине Милошевићу, то је све било што сам ја, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Адвокат Јасмина Живић, бранилац Перић Дарка. Споменули сте да је у том периоду тамо где сте Ви боравили долазио Дарко Перић да сте с њим разговарали. Да ли можете да кажете да ли Вам је он издавао нека наређења и да ли сте му нешто реферисали Ви лично или неко други?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја лично, наређења нама није издавао никаква апсолутно, ал реферисање, не сећам се стварно. У ком смислу реферисање?

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: У било ком смислу да ли сте га извештавали о дешавањима, да ли сте?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па нисмо имали, нисмо имали никаквих контаката, мислим, нисмо имали никаквих додирних тачака, овај, ми смо били сасвим овај, различите две јединице по формацији и по свему осталом.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Колега Вам је поставио питање да ли Вам је познато име Мишко Марић, ако ја кажем да се тај човек зове Мирољуб Марић и да је саслушан као сведок у истражном поступку, да ли се сада сећате о коме се ради?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да нема случајно неки надимак можда или нешто?

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Мирољуб Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић је то лице помињао по надимку Маре. Да ли Вам то нешто говори?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, верујте. Стварно не могу да се сетим.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Да ли можете да се сетите да ли је у тој групи са Вама био Милосављевић Милош?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Милосављевић Милош? Не знам, не знам, не знам стварно.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Спомињали сте да сте давали некакву изјаву, да ли можете да се изјасните ако се сећате да ли је неко од старешина био присутан када сте давали ту изјаву, потпуковник Димитријевић или неко други?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Кад смо давали, ја кад сам давао, сад не могу да се сетим да ли сам давао у Ваљеву или већ, или у Ловасу, ал не знам, али ја сам прије ту изјаву писао сам, сам сам писао изјаву, није било никог присутног. Мислим да није било никог присутног.

Адв.ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, има ли питања? Изволите.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић. Ја бих Вас молила да ми кажете, објаснили сте да су ови војници који су били у приземљу школе имали маскирне униформе, то су људи из Ваљева јел тако?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате да ли су у оквиру своје опреме имали шлемове?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се. Не знам.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих Вас замолила да ми кажете да ли можете да побројите имена људи тих 7, 8 до 10 који су били са Вама све време заједно? Рекли сте нисте се дружили по селу, једанпут сте ишли само на ручак, одлучили сте се да седите сви горе на Вашем спрату, да је тако најбезбедније и тако даље, дружите се 7 до 10 дана са људима. Да ли можете да побројите њихова имена и презимена, надимке, сасвим свеједно? Са којима дружите 7 до 10 дана.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па за тих пар знам ко је, ове остале се не сећам, јер с њима се нисам дружио ни, ни раније пре тога.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Па добро, али боравите на једном малом простору, спратне зграде, вас седморо или десеторо и боравите 10 дана.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: С ким сте Ви на стражи?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Са Гораном, Гораном Брковићем и још један момак је био, сад ко је био не могу да се сетим. Знам да нас је било тројица.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи, не можете да се сетите јел тако?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Постављено Вам је питање од стране колеге да ли се сећате да ли је неко од Ваших људи из те групе страдао или био рањен? Дали сте одговор да.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, не знам, не знам, не сећам се.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте се сви заједно вратили за Ваљево аутобусом на начин на који сте дошли?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Јесмо, јесмо.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јел неко недостајао? Јел неко био у завојима рањен? Мислим то је нешто што се примећује евидентно.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим да није, не знам, не могу да се сетим.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мислите да није?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, верујте. Мислим да смо се сви вратили, да смо се сви вратили назад.

Адв.ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, има ли неко питање? Изволите.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Да ли знате људи који су били у Вашој групи, да ли су били добровољци? Мислим на тих шест до десет, пошто сте у истрази рекли да вас је било шест или седам, а сад сте проширили на десет, да ли знате да су они били добровољци?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Могуће је, не могу тачног броја да се сетим, али могуће да су били добровољци, за себе нисам сигуран, не могу да се сетим, много је времена прошло.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: А за остале?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Зато и кажем, па не знам, не могу да знам стварно, могуће је, не знам, али стварно не знам.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Шта сте имали од наоружања Ваша група, искључиво мислим на Вашу групу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Аутоматске пушке.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: А пошто сте рекли да сте имали СМБ униформу, шта сте имали на главама?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим да смо носили неке зелене капе, дал су беретке или, или, беретке ваљда зелене или тако нешто.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Да ли сте били задужени са шлемовима?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па дал смо били задужени не могу да се сетим, али овај, знам само да сам ја тамо нашао да је било неких шлемова кад сам увече ишао на стражу, да сам носио, да смо носили тај шлем до увече.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Шта сте још имали осим пушака?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Осим пушке?

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Да, осим пушке од наоружања.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Личног наоружања? Мислите овог војног?

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Да.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ништа, само пушку. Само пушку и рап сам имао, то је онај комплет.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Шта подразумева тај комплет пошто сам ја жена па не знам.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па то је четири резервна оквира и канап за чишћење и то све стоји у том РАП-у.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: А бомбе, ножеве, бајонете?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Бајонете?

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Да. Да ли сте имали?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Бомбе, не исто, јел да? Или да?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се, не сећам се.

Адв.ФУРЈАНОВИЋ БРАНИСЛАВА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко од оптужених питања? Изволите.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан. Оптужени Девчић Милан. Да ли му је познато да ли је био уведен полицијски час у то време кад је он био у Ловасу?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не знам, ја сам ишао на стражу око 6, 7 сати, а враћао се ујутру у дан, тако да све што би рекао, не знам, нисам сигуран.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли Вам је познато ко може да уведе полицијски час и од стране кога, када у ком стању?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: То стварно не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно је небитно, шта је сведоку.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: А да ли је ратно стање или мирнодопско стање молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сад сведок да одговара да ли му је познато ко би иначе могао да уведе полицијски час.

Оптужени МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па мислим да је он војник, па је на стражарском месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо, није то ни вештак неки, нити стручно лице да га испитујемо на те околности.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пазите, стражарско место је врло одговорно место, зато питам, човек је војник у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не зна дал је био полицијски час, идемо даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Хвала. Пошто је остало недоречено, па хтео сам да га питам дал му је, да ли сте пре поласка на стражарско место упознати са лозинком и одзивом и од стране кога?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се. Не сећам се уопште, знам да сам ишао, да сам давао стражу, враћао се ујутру, знам да је никог нисмо увече ни виђали за то време док смо били на стражи, толко је то времена прошло, седам, десет дана, колко сам био и вратио се, стварно се не сећам око тих детаља, то вероватно морате са ко је био у селу, старешине већ шта како, то су они доносили одлуке, не ја. Ја сам само давао стражу у селу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А које сте конкретно задатке имали на стражарском месту?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да заштитимо село од уласка са неке стране тамо што су нам показали, испред себе тамо. То.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ко су требали ти да буду непријатељи?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па вероватно Хрвати тад у то време.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А како би Ви поступили у том периоду да Вам се приближавају непозната лица на стражарском месту рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то питање молим Вас, сведок има нека своја лична запажања, како би он поступио у некој ситуацији, какве то везе има са.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Требали сте да будете сами да видите како.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила таква питања немојте да постављате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У том случају може да дође до употребе ватреног оружја па га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок сведочи на оно што је тамо запазио лично или што је евентуално чуо од неког, како би он реаговао на неке ствари, ту ми никакве користи немамо, било шта да одговори. Изволите даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, мислим да на превентивне мере и на репресивне, па хтео сам да га питам шта би у том случају поступио, како би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, крените даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, од оптужених има ли неко питања? Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оптужени Миодраг Димитријевић, добар дан господине Милошевићу.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Добар дан.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја сам само хтео једно, овај питање, кад Вам је тужилац поставио питање ко Вас је распоредио, ко Вас је дочекао тамо у овај, у Ловасу, Ви сте рекли дословце, могуће је да је, могуће је да је Дејан, Миодраг Димитријевић, ја би Вас замолио да се заиста определите обзиром на неке чињенице да у то време кад сте Ви били тамо, ја нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, немојте да одговарате.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да, да, опростите молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако га питате, не можете Ви да одговарате.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Овај, ко Вас је одредио обзиром да Вас је овај водио, овај из Лајковца, како се зове, из Љига, рекли сте да, да Вас је тамо распоређивао на дужност и оно остало, ко Вас је одвео и ко Вам је наредио да будете у школи?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу, не могу да се сетим, не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим, да могу рекао бих, размишљам али не могу да се сетим, знам да смо спавали у школи на спрату, ту смо били смештени, то је у центру онде, али тих појединости стварно не могу да се, да се сетим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Још једно. Хвала лепо. Овај, рекли сте да је било неке пуцњаве тамо у селу и да овај, нека лажна, овај, лажна пуцњава и тако даље, и тако даље, да ли можете да се сетите тада кад се десила та пуцњава лажна кад сте Ви истрчали напоље, овај, да ли сам ја био код Вас?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Могуће, могуће и мислим чак да је неко остао неко од војника да је остао, да сте спавали ваљда горе на спрату или тако нешто, да је неко од војника и остао са вама, а

ми смо истрчали доле. Много је времена стварно прошло не могу да се сетим свега, стварно не могу да се сетим.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли вам нешто значи име Борић Игор?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Како?

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Борић Игор?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Борић, знам, Боре Феђа.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пеђа?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Знам Феђу одлично, одлично знам Феђу. Значи, како ми не значи, био је са нама у јединици.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли се сећате можда да је у тој акцији када сте Ви истрчали тамо, кад је то пуцано, шта ли је то, не знам ни ја лажно, лажни напад неки био и Борић Игор са Вама?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Био је у групи, да, да, био је са нама.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Када сте излетели из зграде?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, био је.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од оптужених.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Остало ми је мало нејасно да ли сте свако вече ишли на стражу сви чланови ваше групе, вас 7, 8, без обзира што не знаш где је ко био, значи да ли сте сви излазили из спаваоне, одлазили из зграде сва седморица на стражи и враћали се.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па не могу да се сетим стварно, стварно не могу да се сетим, али да смо давали стражу то је сигурно, а да ли смо свако вече излазили. Ја сам, ја лично, значи за себе тврдим да сам већи део тог времена провео, ако можда једном сам преспавао или два пута, али да сам доста времена провео на стражарском месту ту где ми је одређено.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли се не сећаш да ли су сви стражари или не знаш?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се, не могу да се сетим стварно, ипак је прошло доста времена и немогу стварно да се сетим.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро. Да ли си можда из Чаковца, из Ловаса ишао у Чаковац?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли се сећаш да ли је неко из твоје групе, ипак Вас 7, 8 се ту?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се тога.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Не сећаш се? Није ишао или децидно се или се само не сећаш?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се, стварно се не сећам, не могу да се сетим. Где је ко ишао и кад је ко ишао стварно ја, ја тврдим за себе да нисам. Значи, нигде нисам из села изашао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да ли ниси одговорио или ја нисам добро чуо, господин Олујић је поставио питање на овом другом ратишту где си био ко је ишао све, односно да ли су из твоје групе с тобом ишли на то друго ратиште, неко место си споменуо?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Бршадин то није, то је било мешано, држали смо неки положај, били смо ваљда 10-14 дана.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Добро, то је небитно, само да ли је неко из ове групе био с тобом?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: То јест могуће да је био, али се не сећам, могуће да је био, могуће да је неко био од тих момака, могуће.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И поставио бих ти још једно питање, с обзиром да ниједан војник који је био на минском пољу није давао изјаву ни командир вода а ти си давао изјаву. Да ли је теби неко образложио по ком основу ти дајеш изјаву кад ниси присуствовао ниједном догађају који је споран и који је предмет ове оптужнице? Мислим, да ти помогнем, значи они који су ту били и који чак и командир који би требао да да изјаву никад нису у животу дали изјаву, а ти и твоја група који дању стражарите, ноћу спавате, одједном Вас неко зове?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Контра, ноћу стражаримо, дању спавамо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Ноћу стражарите а дању спавате и одједном Вас неко зове и Ви као дајете неку изјаву поводом неких догађаја да чак нисте били присутни?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Чак нисмо били присутни.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да и немате никакве везе с тим људима који су били присутни сем ево ти конкретно кажеш знаш једно два човека. Да ли си се ти запитао и да ли си ти питао некога што да ја дајем изјаву?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па нисам се запитао у то време уопште. Ја сам и написао и рекао сам оно што сам чуо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Небитно је шта си рекао.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: То што сам чуо ја сам то и написао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Чито оно, нема ту неке логике. Па да ли си поставио питање тим људима којима си давао изјаву?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја сам тад био војник.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јеси ли давао често у животу неке изјаве државним органима?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Нисам никад.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Никад? Може ли се сматрати, пошто никад ниси давао, значи то је први пут у животу да дајеш изјаву, да оно што си ти изјавио код истражног судије да си дао у Ваљеву изјаву а господин тужилац те мало збунио са неким доле потписом где се давало, да је ипак ближе истини, с обзиром да никад ниси давао изјаву то што си ти рекао код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви сад то питате?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питање у круг. Он је рекао да је давао изјаву после тог догађаја неколико дана, не сећа се да ли у Ловасу или у Ваљеву и ту је завршена прича?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Госпођо, код истражног судије је рекао да је дао у Ваљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то и данас је рекао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: А знате зашто питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је и данас рекао.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Јер смо имали овде сведока који је тврдио као одговорно лице командант штаба ТО да никакве изјаве су биле забрањене, све изјаве да се узимају биле су забрањене и сад његово давање изјава у Ваљеву одједном треба да утврдимо валидност и будућих сведока који ће доћи овде зашто су давали изјаве, коме су давали и коме су давали изјаве јер изгледа с ове тачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро немојте да објашњавате. Нисам уопште ја разумела Ваше питање. Како гласи, шта, шта сте хтели сад да га питате?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Да га питам јер је после питања тужиоца показао несигурност. Да ли сад може исто децидно да каже или знам да сам дао у Ваљеву или нисам сигуран? Значи, да то буде његова званична изјава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је дао својеручну изјаву, писао и дао у Ваљеву или у Ловасу, а оно што је још битније од тога да та изјава не може да буде доказ и потпуно је беспредметно што се ми уопште задржавамо код те изјаве.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Госпођо, знам да не може да буде доказ али ће се појавити сведок који ће имати врло чудно изјаву овде а који је био с њим у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро ценићемо.

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: И преко испитивања овога сведока ја покушавам да укажем да је неко своју одбрану почео да спрема пре 19 година. Само се о томе ради и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и, имате ли још неко питање?

Опт. ДАРКО ПЕРИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље од оптужених? Нема више нико. Ви сте овде истражном судији на записнику од 10.07.2007. године на страни 2 транскрипта рекли да Вам је командант био господин потпуковник Димитријевић и рекли сте да Вам је наређења он издавао. Је ли то тако било?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па верујте ми, мислим немам разлога уопште да лажем. Не могу да се сетим, могуће да је био, био је тамо сигурно, видео сам га. Да ли ме је примио он тамо или је дошао после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим период када него уопште ова констатација да Вам је био командант и да Вам је он издавао наређења?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па ми смо били њему потчињени, ми смо били њему потчињени. Он је био потпуковник тада или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Помињали сте такође у истрази да је он тамо негде Димитријевић кад Вас је истражни судија питао шта он то ради у току дана, а Ви кажете ишао је у неку канцеларију?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, да, проводио је време негде у команди тамо, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та команда за коју причате чега је то била команда?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па то је било у месту ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, чега команда?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па вероватно места тог, вероватно Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месна команда?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се та команда налазила у односу на зграду где сте ви били смештени и спавали?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ми смо спавали у центру на спрату и она је вероватно била негде у центру ту, не знам стварно, нисам улазио ту и нисам знао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, рекли сте овде истражном судији да ту на стражарском месту где сте били није на вас пуцано, нисте трпели никакву ватру?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свих тих дана кад сте били, је ли место Ловас било опасно место да се ту нешто дешавало, да вам је претила?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја када сам ту био не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време не?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не. За то време не. После и пре тога не знам, али за тих 7 дана, 10 колико смо били конкретно на мом стражарском месту ниједан метак није опаљен, апсолутно ништа, ништа. Чуло се ту у даљини негде, немам појма где то дође, али ту не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што сте причали данас кажете био је неки лажан напад. Хоћете ми објаснити тај?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ми смо спавали на спрату судија и онда је се чуо рафал напољу, истрчали смо напоље и то је се само на томе завршило, ништа друго није било, значи на томе се завршило, ништа апсолутно, ништа, ништа, јер као пуцао неко, ово оно. Јесте се чуо рафал споља. Е, ко је пуцао не знам стварно јер смо изашли, ми смо истрчали напоље из зграде и на томе се завршило, вратили се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у близини пуцано негде или где?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па чуло је се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли потпуковник Димитријевић причао или да сте евентуално неког другог чули да је у то време пуцао нешто на њега, да је имао неку непријатност, да је неко пуцао на њега или тако нешто слично?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, али знам само да је када смо ми дошли речено нам је да негде као са неке висине пуцају снајпером по селу са стране ваљда Хрвати или већ ко не знам и да водимо рачуна кад идемо итд., то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је тамо речено?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: То сам чуо и то нам је речено да кад смо дошли да водимо рачуна да се склањамо итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли било пуцања из снајпера за тих неколико дана колико сте Ви били 10-ак, не знам ни ја?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Сем овог пуцања, овог што сам Вам рекао увече тај рафал што је се чуо, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад Вас је истражни судија питао везано за да ли Вам је познато да има неких минских поља по Ловасу итд., Ви сте рекли да је било приче да је свуда минирано као и данас и рекли сте причало се да је минско поље да је миниран тај виноград. Који то виноград, о чему то Ви причате код истражног судије о неком минираном винограду?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Све је около тако, кад смо дошли нам је речено да је минирано све, између осталог и тај неки виноград, тај виноград је поред пута негде где се пролази да је минирано, да се не иде нигде са асфалта, с оних стаза куда се креће војска итд., то знам, сигурно је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили нешто у том селу кад сте дошли, значи први Ваш сусрет или тих наредних дана нешто необично, да неки људи носе беле траке, да су на кућама неке беле завесе, заставе или нешто слично?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не сећам се, тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили да неки добошар нешто иде по селу и оглашава неке наредбе или тако нешто слично, да ли се сећате?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Први пут чујем. Не знам, стварно не знам. Можда је верујте ми али ја стварно нисам чуо, верујте ми да стварно нисам чуо, то би било упечатљиво да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кад кажете ту је била та нека месна команда где је ишао потпуковник Димитријевић, јесу ли мештани Срби, јесте ли неког упознали, јесу ли имали униформе?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па нисам, ја конкретно нисам имао неких контаката са њима, апсолутно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на контакте, да ли сте чули од потпуковника Димитријевића или од неког другог с ким он се тамо састаје, каква је то месна команда, шта је то?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Оно што знам и што је нама рекао је рекао да је имао састанак на пример у команди ту, а с киме је имао састанак и какав, мислим ипак смо ми војници били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је Дарко Перић кад је био код Вас и долазио ту, то значи тих пар дана, да ли је спомињао да његови војници иду у претрес неког терена или винограда или воћњака?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па војска је свакодневно шетала, оно што сам ја видео сваки дан по граду. Да ли су они ишли у претресе или нису ја стварно не знам, али знам да су спавали доле у приземљу, да су доле били, да су доле. Е, сад каква је он издавао наређења војницима и то нисам нешто чуо да су нека била наређења, јер вероватно би се то приметило и тако даље, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас конкретно питала, да ли је Вама причао да његова војска има сутра или прекосутра неки задатак, да иду у претрес?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па, и ако јесте, не могу да се сетим, верујте ми, стварно не сећам се, тога се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је неко из Ваше групе ишао у неки претрес из те Ваше групе која је била?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: То не знам, можда су ишли, али то не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на овај претрес у коме се десио овај догађај о коме причамо, који је предмет овог оптужења?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим, од људи који су са мном били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Мислим да није нико. Не могу сада да се сетим, али мислим да није нико, ја мислим да није нико ишао. Мислим да није нико, јер овај, ми смо, ја сам устао поподне када је било, дошао сам око шест, пола седам ујутру устао, поподне са тим Гораном, тим дечаком који је био са мном. Не знам, после су се причале као приче разне, а какве приче, немам појма, стварно. Немам никаквих контаката нисам имао, према томе, право да Вам кажем, судија, није ме ни занимало апсолутно, мислим, друга јединица, друго и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је наредио покрет из Ловаса, да идете, ко Вам је рекао, одлазимо, напуштамо Ловас?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Вероватно, не знам, не знам, не знам, вероватно, причам без везе, не могу да се сетим. Знам да смо се спаковали, узели наше оне вреће што смо имали оно и, а ко је то издао наређење, стварно не знам, не могу да се сетим, верујте, ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Игор Борић, за кога сада од Вас чусмо да има надинак «Феђа», он је, такође, у истрази давао свој исказ истражном судији 29. јуна 2007. године и помиње да тог дана када

су дошли у село Ловас, да су се ставили под команду Љубана Деветака?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па, вероватно он зна то, вероватно је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, «он је рекао да ми треба тамо да стојимо околу и да ноћу то».

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, могуће, ако је он добио, онда је он био тај дечко који је добио тај задатак. Стварно, мени није речено тако и не знам, али ако је он то рекао, вероватно да је то тако, вероватно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да, каже, «ставили смо се под његову команду Љубана Деветака, док није дошао потпуковник Димитријевић».

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Е то је оно што не могу да се сетим ја сада, судија, да ли је потпуковник Димитријевић био или је дошао после тога, стварно не могу да се сетим, али знам да смо контактирали са потпуковником Димитријевићем оно што сам Вам све рекао и тако даље. Ипак је прошло доста времена, стварно не могу да се сетим и вероватно је тако као што је он рекао, он се вероватно боље сећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог догађаја на минском пољу, уопште нам нисте испричали Ваша нека сазнања, с обзиром да сте у истој школи са тим људима који су били тамо нешто. Да ли разговарате Ви са неким, ипак је крупан догађај, а да Ви сада не сећате се шта се то десило да Вам је неко причао?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја сам Вам рекао малопре, све те приче које су причане, ја нисам био тамо и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо да нисте били, из Вашег исказа.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не знам, а те приче које су долазиле, рекао сам Вам малопре, било је таквих прича, мислим, Србија до Токија и тако даље и уосталом, неке глупости које уопште нисам желео да слушам, а камоли те приче, мислим, верујте ми, стварно, мислим, о догађају ту, стварно не знам ништа, нити сам учествовао, нити сам био, нити сам једноставно желео да причам на ту тему, мислим, то је нека ствар која, мислим, има ко то да решава и остало све, али не желим уопште да се сећам тога, верујте ми, мислим, не тога, него оног што сам био тамо уопште и остало све, желим да заборавим што пре и тако даље. Ако је се догађало и шта је стварно, мислим, то стварно не знам, не знам. Да било шта знам, рекао бих Вам без икакве сумње, мислим, нема приче уопште, али стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуномоћник оштећених.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се сећате, колико је дана након напада на Ловас прошло када је Ваша група стигла у Ловас?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не, не знам, не знам стварно, не знам стварно.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато, да ли је у том тренутку постојала у Ловасу нека сеоска власт и ко је држао ту власт?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, верујте ми, верујте ми да не могу да се сетим, стварно не могу да се сетим тога.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да је Димитријевић долазио код Вас у школу. Да ли је када је долазио, долазио сам или са неким у пратњи, да ли је још неко долазио са њим?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па, нисам видео, долазио је сам, мислим, долазио је код нас, био је горе са нама, мислим, сам је био, не сећам се да је имао неку пратњу, не знам ништа о томе.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А шта је Димитријевић био тада када је долазио код Вас, како сте Ви њега доживљавали?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Како сам га доживљавао?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, Ви као војска и долази Димитријевић као официр?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Као официра, како ћу га доживљавати него као официра.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Као претпостављеног неког официра или?

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Приговор, приговарам на ову форму питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ се сведок изјашњавао на ове околности, нема потребе да га питате.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте, а где је Димитријевић имао канцеларију, да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је Димитријевић имао канцеларију.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, пратите шта је рекао у истрази и шта данас прича када постављате питања.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте чули приликом доласка у Ловас, да је околина села била минирана. Да ли знате, да ли Вам је неко рекао, ко је то минирао?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Рекли су да је разна војска, ко год је долазио, да је то минирао, ко год је се појављивао, то је минирао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Јесу помињали да је и ЈНА минирала?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не знам стварно то, нити сам улазио у то, нити ме је то интересовало. Не знам, стварно не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А на тим стражарским местима на којима сте Ви били, да ли је стража давана и током дана или само током ноћи?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, ја сам ноћу давао стражу и враћао се у шест, седам ујутру и после тога шта је се догађало, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте Ви неке предавали стражу и преузимали стражу од некога?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја сам се враћао када сване, по дану смо се враћали организовано куда смо долазили и ишли на одмор.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И то место сте остављали тако, напуштали, нико није долазио ту?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не знам, не знам да ли је неко долазио после нас на стражу, ја стварно не знам, мислим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А рекли сте и то да је било разних војски у овај Ловасу. Које су те војске биле, можете макар неке да набројите?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Немам појма, разних униформи је било, а која је војска, не знам која, стварно не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је било ту и добровољачких јединица?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па вероватно, тада је рат био, било је и добровољаца и резервиста и свих је било ту.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте у селу виђали мештане, Хрвате, рецимо?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Виђао сам цивиле, не знам да ли су Хрвати или нису, али сам виђао цивиле.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А где су се стражарска места у селу, осим Вашег, налазила?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ рекао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли се једно од тих места налазило и у близини сеоског гробља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјаснио се да не зна где су била друга стражарска места, према томе то је сувишно питање.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато, након овог дешавања на минском пољу, да ли је неко из Даркове јединице учествовао у одвођењу цивила на минско поље?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам, не знам, не знам ко је то урадио, не знам. Да сам био тамо присутан, вероватно бих Вам рекао, али нисам био присутан и не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато, зашто је Даркова јединица и када је напустила Ловас и због чега?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не знам стварно, верујте, ја немам никакав чин, мени сигурно нико не подноси извештај за било шта и остало, мислим, стварно не знам, мислим, када је и због чега, не знам, верујте ми, стварно не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте ову стражу држали увек са истим члановима своје групе или сте се смењивали међусобно?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Са истим члановима своје групе, рекао сам и како се зове дечак који је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то битно молим Вас за предмет оптужбе, да ли су различити. Дајте, задржите се на битним питањима.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је познато, да су у Ловасу били организовани неки затвори у којима су затварани мештани Хрвати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се изјашњавао, колегинице, ја не знам где сте Ви седели, у којој судници. Потрудите се убудуће да пратите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Могу да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете, када нисте када је био Ваш ред.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добар дан, Јован Димитријевић, оптужени. Па, поставио бих питање, да ли сте Ви остали у Ловасу, Ваша група, да ли је остала и после минског поља, да ли сте тада напустили, када сте напустили уствари Ловас?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па, пар дана после, ја мислим, дан.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: После тога?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, да.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте сигурни да нико из Ваше екипе, тих Ваших пријатеља, није био на том месту? Да ли сте стопосто сигурни?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Па, не могу да тврдим, за себе тврдим да нисам, али за остале, не знам, не знам, не знам стварно, ја сам рекао.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли сте имали само ту једну једину униформу и ниједну другу, Ви и Ваших тих седам, осам?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Ја сам имао само једну униформу и ниједну другу, мислим, једну ту сам имао што сам дужио.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: То је та СМБ, да ли је тако?

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да, ваљда је та била, та СМБ.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: И, мислим да су Вас питали, сада ћу Вас ја још једном питати. Да ли сте сигурни да нико није рањен из Ваше групе? Мислим, ипак је то догађај неки.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим, стварно. Да Вам кажем нешто, то не могу да се сетим.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Пазите, када ја пођем са својих седам, осам другара, па неко да је изгубио пушку или да је изгубио шлем, ја бих се сетио, е мој другар је изгубио, али мислим, да буде неко рањен па да се не сетим баш. Или бих рекао, не, није и здраво. Ипак је то догађај.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Да је било мало раније, мислим, да није прошло толико времена, много бих више детаља се сетио, сада стварно, не знам, не сећам се, стварно се не сећам, не могу да се сетим.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, ништа, хвала.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какву примедбу? После тужиоца када заврши са питањима, када сте Ви били на реду, нисте постављали питања. Према томе, не можете сада да се настављате. Само примедбу? Да чујемо.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан, оптужени Зоран Косијер. Имам примедбу на госпођу или госпођицу која заступа оштећене. Тужилац нигде у оптужници не наводи да су мештани села Ловас одведени на минско поље, него да су ишли на рад и приликом тога наишли на минско поље, што она и Наташа Кандић злоупотребљавају. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је иначе спорно, јел, да ли су мештани били или нису. Можете се вратити. Да ли има неких допунских питања? Нема допунских питања.

Довршено сведочење.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13 часова и 35 минута и биће настављен дана

**24. фебруара 2010. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, нисам ја рекла да је завршено суђење. Пошто сам ја за петак одредила по службеној дужности ова два сведока, Стојковић Живан и Плавшић Мирослав, па сам из исказа овог једног сведока Стојковић Живана видела да је саслушаван у Војнобезбедносној агенцији, а у списима предмета се није налазио тај његов исказ, ја сам затражила од Тужилаштва и за све вас је ископирано. Господине, можете да идете.

Сведок ЗОРАН МИЛОШЕВИЋ: Хвала, пријатно.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА